

1. nedjelja došašća (Mk 13,33-37) VRIJEME BDIJENJA

Ti nam, Isuse, poručuješ:

"Bdijte! Vrijeme je blizu. Ja dolazim. Bdijte, jer ne znate dana

ni časa! Bdijte da dočekate moj dolazak! Bdijte da ne propustite životnu priliku! Bdijte!"

Znam, Gospodine, da će se mnogo toga zbiti i bez moje volje, bez moga htijenja jer ne ovisi o meni. Čemu onda bdjeti? Dogodit će se toliko toga, a da ja tu ništa neću moći učiniti. Ima li smisla o tome voditi računa i razmišljati? Ima li smisla uopće misliti na budućnost?

Ipak, ti nam, Isuse, poručuješ i pozivaš nas: "Bdijte!" Jer ako bdijemo, događaji ulaze svjesno u naš život, postaju naši događaji. Djelatnim čekanjem i sam postajem dionikom događanja i otvaram se novim stvarnostima. U cjelokupnom okviru povijesnih i osobnih zbivanja na osobit je način značajan i dragocjen tvoj drugi dolazak. To je presudan trenutak za svakoga od nas. Važno je ne proigrati vrijeme i ne dopustiti da nas on iznenadi, važno je da budemo pripralni da te dočekamo.

Nekada su, Isuse, tvoji učenici mislili da će tvoj drugi dolazak na vidljiv način nastupiti već za njihova zemaljskog života. Zato su stalno bdjeli. Cesto su cijele noći molili. lomili kruh, pjevali tebi kao Spasitelju i čekali te da dođeš i da ih povedeš sa sobom. Danas je drugačije. Doduše i danas te čekamo, ali na drugačiji način. Zajedno s tvojim učenicima, koji su shvatili da se tvoj dolazak neće dogoditi kako su oni zamislili, i mi ti se otvaramo. s osjećajem svetoga poštovanja prema tajni tvoje prisutnosti. U tvom konačnom dolasku dočekat ćemo te spremni ako te prepoznamo već sada u događajima u nama, oko nas i u svijetu. Tu se krije tvoja providnost. tu se razotkriva moć tvoje nemoći pred tajnom ljudske slobode. tu se osjeća tvoja ljubav za svakoga čovjeka.

Ti tako neprestano dolaziš kao onaj koji hrani svoj narod, kao onaj koji oprašta grijeh, kao onaj koji preporuča na novi život. Dolaziš da nam daš svoga Duha kako bismo svijet gledali kroz tvoju ljubav. Dolaziš da nas vodiš i spasiš. Budemo li ti se predali, sigurno ćeš nas prepoznati kao svoje i u času konačnog susreta s tobom.

Želimo bdjeti, Isuse. da ne bismo previdjeli i propustili ono što je za naš život najvažnije - osobni susret s tobom.

2. nedjelja došašća (Mk 1,1-8) NOVO OBRAĆENJE

Gospodine, i danas trebaš preteče. Trebaš ljude koji će pripravljeni put za tvoj dolazak. Ti si potreban svakom vremenu i svim ljudima. Nitko se bez tebe ne može ostvariti, spasiti. Ti si Spasitelj čitavoga svijeta. Trebaš ljude koji će ti velikodušno ponuditi svoje biće, svoje sposobnosti, svoje srce, svoju volju da i danas ostvariš svoje mesijansko poslanje. Trebaš mene, trebaš svakoga od nas!

Ivan Krstitelj je ostvario svoju ulogu. Bio je preteča koji je potpuno izgarao od želje da ispuni ono što si od njega očekivao. Živio je isposnički, nije mario za sebe i svoje interese. Htio je da svi ljudi shvate da si blizu i da je hitno potrebno da se obrate. Zato je krstio. Tim izvanjskim znakom svatko je očitovao sebi i drugima da odsada stupa na put obraćenja i pokore. Ivan je bio glas koji više, glas koji se čuo, glas koji se nije dao nadjačati od drugih ponuda pomodarskog svijeta. Ljudi su osjetili da je on autentičan poziv na nov život.

Kako ću, Isuse, pozivati ljude da poravnaju staze i prokrče put kroz pustinju, kad su i staze mog života još uvijek krivudave i hrapave? Kako ću, Isuse, pomoći drugima da te otkriju i nađu, kad i sam često lutam daleko od tebe? Neka se danas najprije u meni dogodi zakoračaj u život obraćenja i pokore, kako bih bio spreman svjedočiti za tebe, biti glas koji će sve ljude upućivati na tebe!

Za Ivana Krstitelja bilo je jasno: on se umanjivao, a ti si, Gospodine, bivao sve jasniji i prisutniji u srcima ljudi koji su te čekali. Ivan je nestajao, a ti si se pojavljivao. Bojim se, Isuse, da te ljudi često ne mogu vidjeti kroz moju osobu, da te ne mogu dokučiti preko moje riječi, moga nastupa. Bojim se da ljudi vide mene, a ne tebe. Bojim se da ljudi, zbog moje slabosti, često ne požele ići naprijed da otkriju onoga koji ima doći, da im ja prijeđim da dođu k tebi. Očisti me, Isuse! Očisti moje nakane, moje želje, moje planove! Operi moj govor i moje srce. Neka ti ono posve pripadne, kako bih i ja mogao biti preteča tvome dolasku, kako bi te ljudi i preko mene mogli danas istinski upoznati.

I molim te, Gospodine. obnovi i danas na nov način u našim srcima svoje krštenje Duhom Svetim. Neka nas zahvati onaj žar kojim si ti izgarao za dobro i za spasenje i život svih ljudi. Nisam dostojan, Gospodine, sagnuti se i odriješiti remenje na tvojoj obući, nisam dostojan, Gospodine, da uniđeš pod krov moj, da te primim u pričesti. Nisam dostojan, Gospodine, da sveto tvoje ime izgovorim, ali ipak, molim te, uzmi me i učini da i ja budem od koristi za tvoje kraljevstvo.

3. nedjelja došašća (Iv 1,6-8.19-28) SVJEDOK ONOG KOJI JEST MEĐU NAMA

"Među vama stoji koga vi ne poznajete!"

To je nekad davno Ivan predbacio farizejima koji su došli pitati ga za razloge njegova propovijedanja u pustinji. Tiče li se to, Isuse, i nas danas? Ne znam koliko smo mi danas svjesni tvoje prisutnosti. Čini mi se da te često ne vidimo. Tjelesne oči, doduše, ne mogu otkriti tvoju prisutnost, no to ne znači da nisi u našoj blizini, da te nema tamo gdje te najviše trebamo.

Ti si doista među nama! Tako su te i proroci navijestili: tvoje je ime Emanuel, što znači Bog s nama! Izgleda da te slabo poznajemo kada možemo, kada smijemo pomisliti da te nema, da ti nije stalo do nas. Izgleda da te jako slabo poznajemo kada smijemo zaboraviti na tvoju blagoslovljenu prisutnost, na tvoju ljubav i blizinu, na tvoju želju da izgubljeno nađeš. da ranjeno poviješ, da bolesno izliječiš, da grešno spasiš. Izgleda da te slabo poznajemo. kada smijemo posumnjati u snagu tvoje ljubavi u nekim, za nas očajnim situacijama, te kada mislimo da je na svijetu više zla nego dobra.

A ipak, ti si među nama. ti si Bog s nama. Došao si, Isuse, kao malo dijete da s nama rasteš. da s nama hodaš, da s nama dijeliš svakodnevni kruh. da s nama trpiš. Došao si. Isuse, da za nas nosiš križ. da za nas umreš na križu. Došao si da nam daruješ novi život!

Među nama si. Isuse! Ivan je krstio vodom. Ti si nas sve okupao vodom i Duhom Svetim. Ti si nas sve preporodio na novi život. Darovao si nam sebe, darovao si nam Duha svoga, darovao si nam milosni život. Mi bismo trebali biti u boljoj situaciji od farizeja koji su dolazili k Ivanu, bez obzira što su oni Ivana gledali tjelesnim očima i slušali vlastitim ušima. To nije bitno za tajnu prisutnosti. Ti si ovdje i naše srce te može vjerom dohvatiti. Ti sam jamčiš da si s nama u sve dane do svršetka svijeta.

Među nama si, Isuse! Smijemo te prepoznati i po vidljivim znakovima. S nama si u sakramentima vjere. S nama si u lomljenju kruha i u svetoj čaši svoje blagoslovljene krvi, s nama si u pričesti. S nama si u svojoj Riječi koja se čita u tvojoj Crkvi. S nama si u iskrenoj molitvi srca i duše. S nama si u ljubavi prema braći, jer rekao si: "Što god ste učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!" Da, Isuse. s nama si! Među nama si! Želim to osjetiti, želim to nositi ovih dana duboko pohranjeno u svome srcu, pogotovo u času kada na početku sv. mise čujem pozdrav tvoga službenika: "Gospodin s vama!"

4. nedjelja došašća (Lk 1,26-38) EVO ME!

Želim ući u tajnu tvoje ljubavi, Bože! Dolaziš k Djevici Mariji s porukom i molbom. Za svoje djela spasenja trebaš i ljudsku pomoć, suradnju čovjeka. Ne želiš bez čovjeka ostvariti tako Jedinstveno djelo spasenja. Ne želiš sam sve učiniti. Trebaš ljudsku slobodnu suradnju i ljubav. Kao da se na jedinstven način želiš sagnuti do čovjeka moleći ga za pomoć. Već je divan čin tvoje ponizne ljubavi i samo navještenje. kada si anđela Gabrijela poslao k Djevici Mariji s porukom svoje ljubavi. Nebo i zemlja očekuju odgovor one koju si izabrao za svoju prvu suradnicu u djelu spasenja.

Marija reče: "Evo službenice Gospodnje!" Marija je spremna. Stavlja se potpuno tebi na raspolaganje. Postaje Majkom i ostaje službenicom.

U povijesti spasenja sveti su ti ljudi često darivali svoje uho da ih naučiš slušati. svoje sposobnosti da čine ono što si od njih tražio. Divnih li primjera ljudi koji su izrekli i ostvarili svoj: "Evo me!" Ipak, najpotpuniji i najdublji odaziv na tvoj poziv ostvarila je Djevica Marija. Najneobičniji zahtjev i ponuda bili su upućeni njoj. Od nje se tražilo da prekroji sve svoje životne planove. da se potpuno preusmjeri prema tvojoj volji. Ona je to spremno prihvatila i svojim je životom vršila sve što se od nje tražilo!

Na krštenju je i za mene rečeno da postajem ud Krista svećenika, kralja i proroka. Na krštenju sam i ja postao tvoj učenik i tvoj sluga, tvoj prijatelj i tvoj pouzdanik. Na krštenju sam i ja rekao svoj: "Evo me!" Često u životu imam prigodu da odaziv tvome pozivu ponovim i obnovim. Svaka obnova krsnog zavjeta i krsnih obećanja prigoda je da novim žarom ostvarim ono čemu ne uspijevam uvijek biti vjeran i dosljedan. Prigoda je da provjerim svoju spremnost služenja tebi. Hvala ti za svaki trenutak koji mi govori da još uvijek računaš na mene, da imaš planove sa mnom i da sam ti važan. Pošalji i k nama danas, Gospodine, anđela svoga, pošalji glasnika novoga svijeta, novoga života, novih odluka. Pošalji glasnika mira i ljubavi i neka u nama nađe suradnike tvoje milosti.

Hvala ti, Gospodine, za Mariju, Djevicu, Bogorodicu! Hvala ti za njezinu spremnost da se potpuno preda tebi! Hvala ti za njezin Da, za njezin Fiat! Hvala ti za njezino djevičansko materinstvo. Hvala ti za plod njezine utrobe. Neka ti je naša hvala i slava. osobito u ovim dolazećim raspjevanim božićnim danima!

**Božić (polnoćka; Lk 2,1-14)
DARIVANJE BOGA ČOVJEKU**

Malen si, Isuse. Prihvatio si sve što je naše, što je ljudsko. Toliko si malen, da si potpuno ovisan o ljudima koji te okružuju, potpuno si ovisan o Mariji i Josipu, koji te ljube istinskom ljubavlju.

Malen si, dijete si.

Pozivaš me k sebi da se zagledam u tvoju malenost i da ponese sa sobom blagoslov Božića. Daj mi da uđem u duh djetinjstva kako bih mogao, pogledavši jaslice, otkriti u njima tvoju poruku:

"Budi malen kao dijete. Jedino tako ćeš otkriti kraljevstvo Božje. Ono se ne krije u tvojim dostignućima, nego u Božjim darovima. Samo ako ti je srce slobodno moći ćeš osjetiti i prihvatiti kraljevstvo Božje. Samo srce koje zna da ga drugi može ispuniti ljubavlju otvara se daru ljubavi i postaje sretno.

Budi malen da možeš primijetiti kraj sebe malene. Budi dovoljno malen da osjetiš one kojima ti možeš otkriti blizinu kraljevstva Božjega.

Prihvatio sam obličje djeteta kako bi me ljudi mogli prihvatiti kao dijete. Ranjiv sam kako bih mogao ranjenima biti blizu. Nisam se zaštitio izvanjskom sigurnošću. Trebam ruku koja će me pomilovati, krilo koje će me ugrijati, srce koje će me ljubiti. U Betlehemu su to bili moja Majka, Josip, pastiri. Danas trebam tebe da me primijetiš i uslužiš u mnogima koji, ranjivi i maleni, nemaju druge zaštite osim tebe."

Isuse, gledam te malena u Betlehemu i vidim te malena u Jeruzalemu. Ostao si malen u svojoj mucij i poslije uskrsnuća, kako bi svima mogao biti blizu, na dohvatu ruke. I danas te možemo primiti, i danas te možemo čuti. Tako si malen da te možemo držati na svom dlanu. Tako malen da staneš u naše uho i pronalaziš svoje skrovište u našem srcu. To si nam se darovao u tajni pričesti; u tajni svoje Riječi.

Hvala ti. Pridružujem se radosti neba i zemlje, anđela i pastira. a osobito radosti tvoje majke Marije i Josipa. Pridružujem se radosti svemira. Isuse. dobro došao u ovaj naš svijet. Zagrij nas i danas ljubavlju svoga srca. Neka danas ne bude nikoga koji trpi zbog osamljenosti i hladnoće. Dobro nam došao, maleni Isuse, u naše velike gradove i u naša stisnuta srca. Tvoj rođendan neka bude čas našega novoga rođenja.

Sveta Obitelj (Lk 2,22-40)

DAROVANA OBITELJ

Bože moj, ti si u sebi, u tajni Presvetoga Trojstva, obitelj, zajedništvo savršenoga reda i ljubavi, zajedništvo Oca, Sina i Duha Svetoga.

Na svoju sliku stvorio si čovjeka. Stvorio si ga kao muško i žensko. kao biće koje ne može samo, koje je dio jednoga zajedništva. Stvorio si, Bože, čovjeka na sliku svoga Sina koji je i sam svoj ljudski život proživio unutar jedne obitelji i jedne zajednice. U Svetoj Obitelji daješ nam divan uzor obiteljskih kreposti, uzajamne nježnosti, podrške i ljubavi.

Otkrivamo da nije svako zajedništvo savršen sklad niti je svaka obitelj ozračje čiste ljubavi. Nisu u svakoj obitelji srca tako čista i otvorena za ljubav, kao u tvojoj obitelji. Isuse, gdje su za tebe kucala srca Marije i Josipa i gdje si im ti uzvraćao ljubavlju djeteta. Nije svaka obitelj sveta kao što je to bila tvoja u kojoj su se Marija i Josip nesebično i čisto ljubili u nesebičnom poštovanju i nježnosti. A ipak, svaka je obitelj pozvana na svetost. svaki je čovjek pozvan na svetost, na darivanje i ljubav. Gdje postoji darivanje u ljubavi, tu je sreća i mir. Gdje toga nema nastaje pakao. Nesnošljivo je živjeti u ozračju sebičnosti i traženju svoga prava i svoje volje.

Isuse, vrati svim obiteljskim zajedništvima otvorenost za ljubav i međusobno darivanje. Daj svim ljudima milost ljubavi. Vrati Isuse, ženama i muževima prvu ljubav međusobnog prepoznavanja, obogaćivanja i radosti.

Isuse, nema ljudskoga iskustva, osim grijeha, kroz koje nije prošla i tvoja obitelj. I ti si, zajedno s Majkom i Josipom iskusio progonstvo i raspolovljenost između doma i bezdomnosti. Sjeti se boli mnogih ljudi u Hrvatskoj koji su prognani sa svojih ognjišta i pomози im da nađu utjehu u tvojoj Svetoj Obitelji.

Isuse, vrati svim obiteljima mir. Pomози im da nasljeđuju tvoju obitelj u svim poteškoćama i nevoljama.

Tvoji roditelji, Isuse, sveti supružnici Josip i Marija, donijeli su te prikazati u Hram da obave propis Zakona. Time su dopustili tvome Ocu da pokaže da je zainteresiran za svako ljudsko čedo. Postoji neraskidiva veza između običnog. svakodnevnog i vjerničkoga života.

Isuse, pomози našim obiteljima da pronalaze snagu za svoj život u posvećenju tebi te da nedjeljni pohod tvome Domu bude svjetlo i toplina izgradnji njihova doma.

Tvoji su sveti roditelji, Isuse. u riječima starca Šimuna stekli još jedno iskustvo o veličini Djeteta koje prinose o tvojoj veličini Isuse. Ali to svijetlo iskustvo začas se pretvara u tamu Golgote. I život svake ljudske obitelji ima svoje visine i dubine. svjetlosti i tame, radosti i žalosti.

Isuse, vrati vjeru u pobjedu ljubavi ondje gdje je ta ljubav u pitanju. Vrati, Isuse, snagu onima koji su na rubu svojih ljudskih sila i koji su u opasnosti da ustuknu pred silama zla, razdora i mržnje. Neka se nitko nikoga ne boji. neka se svatko svakome raduje!

Isuse. tvojim prikazanjem u Hramu počinje tvoj skroviti život. Šutnja, rad i rast u skrovitosti Nazareta. "Dijete je raslo i jačalo, te se napunvalo mudrosti, i milost je Božja bila na njemu", veli evanđelist. Isuse, vrati djeci povjerenje u svoje roditelje. Daj roditeljima da poštuju svoju djecu kao osobe i shvate da djeca ne pripadaju njima, nego prvenstveno tebi koji im jedini možeš dati milost rasta u mudrosti. Isuse, neka sva djeca svijeta zajedno s tobom rastu i odrastu, u krugu svoje obitelji. za veliku obitelj svijeta!

Ti si. Isuse, živio u Svetoj Obitelji. Ali. ti nastavljaš živjeti u svakoj našoj obitelji. jer si u svakom srcu koje ti otvara vrata. Ti želiš u svakome od nas otkriti i oca i majku, brata i sestru i omogućiti tako svakome iskustvo Svete Obitelji, jer svetost izvire iz tvoga srca. Dođi. Isuse. ponovno u ove božićne dane u svako srce, u svaku obitelj!

2. nedjelja po Božiću (Iv 1,1-18) K SVOJIMA DOĐE

Tvoj sam, Gospodine, po tajni stvaranja. Bez tebe me ne bi bilo. Ti si me htio još od utrobe moje majke. Po tajni tvojeg odabiranja došao sam na ovaj svijet. Početak svojeg postojanja dugujem ti, budući da si me ti, Bože, obdario životom.

Tvoj sam, Gospodine, po tajni sakramenta krsta. Darovao si mi roditelje koji vjeruju, smjestio si me u narod koji je ukorijenjen u kršćanstvo. Vodom i Duhom svojim Svetim u sakramentu krsta preporodio si me na život djece Božje. Tvoj sam, Gospodine, po tvojem odabranju i po svojem krsnom opredjeljenju.

Osjećam, Gospodine, da ti pripadam i po prvoj svetoj ispovijedi i prvoj svetoj pričesti. Bili su to radosni trenuci moga života. Možda tada nisam bio svjestan neizrecivosti dara, tajne tvoga predanog tijela i prolivene krvi, no osjećao sam da je to nešto što me nadilazi. Bilo je lijepo. Hvala ti, Isuse, za taj osobni dar tvoje ljubavi.

Tvoj sam, Gospodine, jer osjećam da sam stalno u tvojoj prisutnosti, da me pratiš budnim okom dobrog pastira. U molitvi ti mogu neprestano dolaziti. Izgleda mi kao da samo za mene imaš sve svoje vrijeme, kao da samo za mene imaš svu svoju vječnost. Hvala ti za taj osjećaj sigurnosti i ljubavi. Tvoj sam, Gospodine, jer osjećam da me prihvaćaš i nosiš.

A ipak, evanđelist kaže da si k svojim došao i da te tvoji ne primiše. Mislim katkada, Gospodine, da bih te ja, da sam imao sreću živjeti u vrijeme kada si hodao Palestinom, oduševljeno primio. Imam dojam da su tvoji suvremenici propustili životnu priliku koju ja nipošto ne bih propustio. Ja bih te prihvatio, ja bih te prepoznao.

A ipak, nije li, Isuse, to da te tvoji nisu primili zapisano i radi nas danas, radi mene?

Dolaziš i danas. Dolaziš neprestano. Dolaziš u pričesti, u svakoj misi, u sakramentima. Dolaziš u unutarnjim razgovorima duše. Dolaziš, Isuse, u čovjeku, u bratu, u bližnjemu. Želiš da te prepoznamo ondje gdje su dvojica ili trojica sabrana u tvoje ime. Dolaziš nam u svojoj riječi. A meni se katkada čini kao da te nema, kao da ne mariš za nas. K nama dolaziš, a mi te tako često ne vidimo. K nama dolaziš, a mi te često ne primamo. Pogotovu, Isuse, kada je tvoja riječ odrešita i zahtjevna.

K nama dolaziš, Isuse. K svojim dolaziš i danas. Jesmo li bolji od tvojih suvremenika iz evanđelja? Daj nam, Isuse, milost da te prepoznamo, daj nam snagu da te primimo svaki puta kada pokušaš na vrata našega srca.

Krštenje Gospodinovo (Mk 1,7-11) TEMELJNI SAKRAMENT CRKVE

Isuse, Sine Božji, Sine Očev! Klanjam se tajni tvoje osobe, tajni tvojega božanskog sinovstva. Klanjam se ljubavi kojom te Otac ljubi. I u smrtnom tijelu, i u tijelu paloga čovjeka, u tijelu ranjenom ranom čovječanstva, u tijelu ograničenom i slabom, tvoj te Otac prepoznao i priznao svojim jedinorođenim Sinom. Ti si Sin. U ljudskoj naravi ti si Očev Sin, Očev jedinorođenac. Divna je ljubav koja u skrivenosti ljudske naravi otkriva divni odsjaj slave Očeve!

I ja te prepoznajem i priznajem. Ti si Bog, Ti si Sin Božji, Ti si Očev ljubimac, jer je u tebi sva njegova milina. Divno je čuti riječi nježnosti i ljubavi kojom te grije srce Očevo. Ti si božanski Sin. Zaodjenut ljudskim tijelom i ljudskom naravi ništa nisi izgubio od božanske tajne svoje osobe. I kao Sin Marijin, kao jedan od nas, kao onaj koji je u svemu nama jednak osim u grijehu, ti si, Isuse, vječni Bog. Sin Boga Oca.

Isuse, danas ti na osobit način za sve to želim reći hvala.

Hvala za Ivana Kristitelja, hvala za rijeku Jordan, za njezine vode koje su te prihvatile u svoje krilo. Hvala za krštenje i za otvoreno nebo i za znak prisutnoga Duha. Za sve ti hvala. Sve su to znakovi koji i danas govore, koji i danas upozoravaju. I mene je, Isuse, u času moga krštenja, zaodjenula voda koju si ti, Isuse, posvetio u času svoga krštenja. I ja sam opran tom vodom. I nada mnom se otvorilo nebo i sišao je Duh Sveti. Po sakramentu krštenja, snagom tvoje muke i uskrsnuća, i ja sam postao dijete Božje. I meni si dao pravo da, sjedinjen s tobom, Isuse, čujem riječ: "Ti si sin moj ljubljeni, u tebi mi sva milina!" I ja sam Očev sin. I mene je nebo posvojilo, posinilo. I ja sam Ocu na radost. I ja sam željeno dijete koje može drugome pružiti radost. O, Isuse, ne želim to nikada zaboraviti. Želim se trajno sjećati te istine: voljeno sam dijete nebeskog Oca. Onaj koji je najodgovorniji za moj život, onaj koji me je dozvao u život - taj se veseli meni i mojemu životu, njemu sam ja na radost!

Hvala ti, Isuse, za tu milost. Hvala ti što svake godine ta evanđeoska poruka o ljubavi Očevoj odzvanja u našim crkvama.

Hvala ti!

Molim te, učini da u dubinama svoga bića, duboko u svom srcu neprestano čujem jeku tih riječi te ih nikad ne smetnem s uma. Molim te, Isuse, neka mi te riječi budu ohrabrenje u časovima bolesti i slabosti! Neka me te riječi uvjeravaju da je ova zemlja 'ljepša jer ja postojim, da moj život ima smisla jer je po krštenju u tebi utemeljen, da je nebo ljepše jer sam ja za nebo određen!

2. nedjelja kroz godinu (Iv 1,35-42):

Učitelju gdje stanuješ?

Učitelju, gdje stanuješ? Gdje si našao mjesto da otpočineš, da se sakriješ, da boraviš? Smijem li k tebi, smijem li u prostore tvoga mira. tvoje samoće i sigurnosti? Smijem li onamo gdje ti boraviš u molitvi, gdje si u dubokom sjedinjenju s Ocem?

Učitelju, možeš li me povesti na ona mjesta gdje ćemo biti sami, ti i ja? Možeš li mi pokazati svoje srce, tajnu svoje molitve, tajnu svoje osobe? Možeš li mi darovati svoje povjerenje, primiti me kao jednog od svojih prijatelja?

Učitelju, povedi me k sebi, u svoj stan kao što si to učinio prvim učenicima koji su puni želje i znatiželje krenuli za tobom. Osvrni se i na mene. Okreni se da me vidiš. Želim ići za tobom.

Pripazi na mene. Ne smiješ tako brzo. jer moj je korak sporiji. moj je hod laganiji. Ne mogu tako brzo do cilja. Pokaži mi svoj dom. Učitelju, primi me k sebi.

3. nedjelja kroz godinu (Mk 1,14-20):

Isus nas treba odmah

Danas želim. Isuse, razmišljati o tvom pozivu.

Učiš me da je krštenje dar, znak tvog poziva. Vjera me uči da nitko bez tebe ne može k Ocu.

Ti si i na mene pogledao. Još od utrobe majke pozvao si me. Računaš sa mnom. Divno je živjeti u toj sigurnosti. I mene poznaš, Isuse. Znaš svu moju ljudsku ograničenost i slabost, znaš padove i uspjehe, znaš što ti ja mogu, a što ne mogu pružiti. Želim jednostavno ići za tobom. Osjećam da mi to poručuješ promatrajući okolnosti poziva ovih tvojih učenika. Krpali su mreže. ispirali su ih. vukli na obalu. Radili su svoj svakodnevni posao. I upravo u tom kontekstu ti ih zoveš k sebi i očekuješ da se odazovu tvome pozivu.

Hvala ti na takvoj jednostavnosti i dobroti. Imaš toliko povjerenja u čovjeka. Znam: od mene očekuješ samo ono što ti ja mogu dati. Drugo ćeš učiniti ti. Sve drugo je tvoja briga. Od mene očekuješ da odmah krenem. da se odazovem, a ti ćeš od mene učiniti učenika po kojem će se tvoja dobrota proslaviti. Jer što sam slabiji. to će se tvoja dobrota jače očitovati i znat će se da je to tvoje spasiteljsko djelo, a ne djelo moga ljudskog nastojanja.

Proslavi se, Gospodine, i po pozivu kojim i mene zoveš u svoju službu i neka se poslanje moga krštenja i krizme oživotvori na dobro Crkve i svijeta.

4. nedjelja kroz godinu (Mk 1,21-28):

Što ti imaš s nama Isuse

Tješi nas i hrabri. Gospodine Isuse. činjenica da si ti jači i veći od svakog zlog duha. od svake napasti i grijeha. Tješi nas činjenica da će konačno nečisti duh priznati poraz i napustiti svaku dušu koja se nađe u tvojoj blizini. Dovoljno je biti pokraj tebe. u tvojoj blizini, u dodiru s tobom pa da se osjetimo slobodni od tolikih opasnosti i napasti koje danas prijete svakom čovjeku.

Zato danas dođi na još snažniji način k nama da se i ove nedjelje proslaviš snagom koja se može oduprijeti svem zlu ovoga svijeta. Dođi i pohodi nas da bismo čvrsto povjerovali da će, pored svih prijetnji zla koje se nadvilo nad čovječanstvo, konačno tvoja milost trijumfirati!

5. nedjelja kroz godinu (Mk 1,29-39):

Svi te traže

Isuse, svi te traže!

I mi te trebamo. I danas si nam potreban. Tako često molimo, ustrajno tražimo kroz devetnice i slične zavjete, postimo i čekamo da nam se smiluješ. Jer potrebe su ljudi uvijek slične. Zdravlje i sreća, mir i blagoslov, zaštita i pomoć su nam uvijek potrebni, a nitko nam to ne može osigurati kao ti.

Međutim, Isuse, vjerujem da želiš da te tražimo onako kako nam se ti sam otkrivaš i daješ. Vjerujem da nam želiš dati i više od zdravlja i više od privremene utjehe i više od kratkoročnog uslišanja u nekoj potrebi.

Ti nam želiš darovati spasenje, sve što jesi i što u sebi nosiš. Došao si ne samo da nam odozgor udijeliš neku milost, nego si nam dao moć da postanemo djeca Božja. Želiš da u toj moći djece Božje otkrijemo svu veličinu obdarenosti i radosti. Jer tvoji su darovi vječni i trajni. Želiš da budemo sretni ne samo danas, ne samo nekoliko godina, ne samo u ovozemaljskom vijeku, nego trajno, uvijek s tobom u zajedništvu i u slavi

6. nedjelja kroz godinu (Mk 1,40-45):

Ako hoćeš, možeš me očistiti

Gubavac je pred Isusom:

"Ako hoćeš, možeš me
očistiti!" Hoću, budi čist!

Budi čist od svoje gube. od svoje bolesti koja te je odvajala od ljudi.

Ja te od sada smatram očišćenim.

Tvoja guba. to su tvoje slabosti koje ne prihvaćaš; to je sve ono što želiš sakriti pred drugima i što sebi ne želiš priznati. Tvoja guba. to su tvoje ovisnosti koje te muče i koje te neprestano degradiraju tako da smatraš da nisi vrijedan drugih ljudi oko sebe. Tvoja guba, to su tvoji grijesi koje katkada s toliko muke ispovijedaš.

Hoću, budi čist!

Budi čist i možeš se pokazati i drugima. Ne moraš više ništa skrivati. I ti si slika onoga koji te je htio, koji te je stvorio. Nosiš na sebi pečat ljubavi Božje.

Budi čist! Odsada više nisi opasan za druge, nećeš više nikoga zaraziti svojom gubom, svojom zloćom. svojim slabostima. Ti si slobodan i možeš se kretati u društvu ljudi. Nitko više ne mora od tebe bježati niti ti trebaš ikoga izbjegavati. Sada si čist od zla koje te je mučilo i drugima možeš nositi radosnu vijest o ozdravljenju i ljubavi koja te podigla.

Prepoznaj samoga sebe u čistoći koju ti dajem. Povjeruj da sam jači od tvoje gube. da svojom čistoćom mogu oprati svaku tvoju nečistoću. Vjeruj da si novo stvorenje. Ne sumnjaj u Božje zahvate. Bogu je sve moguće. Bez obzira kako si duboko pao, gdje se nalazio. ja te mogu pridići i učiniti novim čovjekom.

Ja hoću da budeš čist! Želim da živiš radosno i da razglašuješ divna djela Božja. Ljubav je moja bolja od života. Svojim ozdravljenjem, svojom čistoćom budi i ti odsada svjedok Božjih zahvata i dobrote. I neka pokraj tebe i drugi postaju čišći.

7. nedjelja kroz godinu (Mk 2,1-12):

Oprošteni su ti grijesi

Poslušaj Isusa koji i tebi govori:

Hrabro, sinko!

Ne kloni pod težinom grijeha. Neka te teret tvoje savjesti ne slomi. Već sam davno rekao: Ako su vaši grijesi crveni kao grimiz, postat će bijeli kao snijeg. Tvoji grijesi nisu veći od moga milosrđa. Ja sam veći od tvoga srca i od tvoje savjesti.

Pouzdam se u mene. Možda si već i pomislio da više nikakva borba protiv grijeha nema smisla, budući da te je on posve obuzeo. Možda si već priznao poraz pred vlastitim slabostima jer su se pretvorile u grešne navike i teške ovisnosti. Možda misliš da si izgubljen slučaj.

Međutim, ja ti poručujem: Budi jak. Ja ću te izvesti iz ropstva. Kao što sam nekoć izveo Izraelce iz egipatskog ropstva, tako ću i tebe izvući iz tvojih grijeha. Došao sam spasiti svoj narod od njegovih grijeha i prolio sam na križu svoju krv za oprostjenje grijeha.

Oprošteni su ti grijesi!

Ne mudruj više i ne ispituj kako je to moguće. U jednostavnosti srca i povjerenju prihvati taj dar oprostjenja. Ne mudruj je li moguće da ti oprostim grijehe koje si već stotinu puta ispovijedaš. Ne sumnjaj u moć oprostjenja grijeha za koje si nekada mislio da se tebi nikada ne bi mogli dogoditi. Prihvati jednostavna srca dar oprostjenja, jer Sin Čovječji ima vlast opraštati grijehe.

Vjeruj to za sebe i vjeruj to isto i za druge oko sebe. Vjeruj za one koji su ti na srcu i zbog kojih zabrinuto strepiš. Vjeruj da je meni sve moguće. Prepoznaj taj dar u službi Crkve i primi ga putem moga službenika. Ne mudruj previše je li i to moguće. Ne zavaravaj se činjenicom da je on možda grešniji od tebe ili da nosi na savjesti skrivene grijehe. Ja djelujem preko njega i ponizno i hrabro primi po njemu dar mojega milosrđa. Oprošteni su ti grijesi. ali budi dovoljno ponizan i pun vjere klekni pred svećenika, moga opunomoćenika.

8. nedjelja kroz godinu (Mk 2,18-22):

Neka vaša radost bude potpuna

Isuse, ti si Zaručnik. Na svadbi u Kani Galilejskoj pretvaraš vodu u vino da za svadbenim stolom ne bi ponestalo istinske svadbene radosti. Crkva te prepoznaje kao željno iščekivanog Zaručnika koji je već došao i koji će opet doći da nas sve uvede u vječnu radost nebeske svadbe.

Svaka sveta je misa slika takve svadbe. Neprestano se u tvojoj Crkvi slavi euharistija. Odzvanja radost zaljubljenih. Euharistijska gozba postaje predokusom nebeske, vječne svadbene gozbe Crkve zaručnice s Kristom Zaručnikom.

Vječne pitalice farizejskog tipa, koji zamjeraju tvojim učenicima što su previše radosni, pitaš kako mogu svatovi žalovati dok je zaručnik s njima?

Gospodine, uzmi od nas svaku žalost. Često nas zateknu svakodnevni događaji i otmu nam radost iz duše. Često se prepuštamo žalosnim mislima iz kojih gotovo da u očaj upadamo. Kao da je u našem životu više žalosti nego radosti. Istina, rekao si. "Blago ožalošćenima!" ali si dodao: "Oni će se utješiti!" Ti si naša utjeha. Ti si već došao i donio na svijet utjehu koju je prepoznao starac Šimun i mnogi drugi koji su te žarko iščekivali.

Zato nam podari radost koju nitko više neće moći oteti od nas. To si i obećao. Rekao si da želiš da naša radost bude potpuna.

A nama daj, Gospodine, da ondje gdje se nalazimo budemo nositelji prave radosti. Daj da znamo tebi prikazivati svakodnevna trpljenja ili životne tragedije, a ljudima oko sebe da darujemo neprestanu radost koja od tebe izlazi i preko nas se prelijeva u srca naših bližnjih.

1. korizmena nedjelja: Đavao je već pobijeden (Mk 1,12-15)

Perikopa evanđelja nas uvodi u samo središte smisla korizmena vremena, vremena pripreve za tvoju Pashu, Gospodine. Ona nas uvodi u bojno polje našega vlastita srca gdje si ti jednom zauvijek pobijedio Zloga koji, ukoliko smo tvoji, više nema nikakve ovlasti nad nama.

Na početku korizme, Isuse, ti se pojavljuješ kao uzor istinskog, autentičnog kršćanina. Ti si svoje djelo otkupljenja učinio. Sada je na nama red da, potaknuti, ohrabreni i prosvijetljeni tvojim primjerom, pobijedimo zlo u našem vlastitu životu. Ti si nam zato i dao primjer da bismo mogli postupiti kao i ti. Ti si zato i dopustio da ti se đavao, utjelovljenje zla, približi i kuša te. kako bi nam otkrio oružje kojim ga i mi možemo pobijediti u našim kušnjama: dao si nam dar Duha Svetoga, dar Duha koji je tebe nagnao u pustinju i čiju si neodoljivu snagu čutio u sebi, Isuse, kada si se suočio sa Zlim.

Pustinja je mjesto okršaja sa silama zla. Ona je mjesto užasa za one koji se ne pouzdaju u tebe, Isuse. No za one koji, daleko od ljudske vreve, žele istraživati Božji plan i tražiti Božja uporišta za svoj život, ona je povlašteno mjesto nesmetana susreta s tobom.

Nauči nas, Isuse, da otkrijemo bogatstvo pustinje, da hodočastimo u prostore vlastita srca i u njegovoj tišini otkrijemo i čujemo tvoj govor.

Odagnaj od nas, Isuse, svaki strah. Ti si pobijedio i prišli su ti anđeli da ti služe. Pošalji i nama svoje anđele da nam služe, da nas čuvaju u našim životnim i svakodnevnim kolebanjima.

Kao što si se ti, Isuse, družio sa zvijerima, nauči i nas da se potpuno izručimo Očevoj zaštiti, da se ne bojimo svoje slabe ljudske naravi, nego da je ukrotimo tebi na slavu, tebi koji, budući da si od početka sav Očev, omirotvoruješ sav svijet: i čovjeka i zvijeri, i prirodu.

Za tebe, Isuse, tvoja je kušnja bila vrijeme snažnog opredjeljenja za veliko mesijansko djelo koje je stajalo pred tobom. Mi smo kršćani ukoliko smo sakramentom krsta ucijepljeni u tebe, u tvoje poslanje. Ukoliko kao i ti živimo pod stalnim nagonom Duha koji uvijek nuka na dobro, na to da upoznamo Božji plan s nama i da taj plan, na Boga naslonjen, provedemo u svom životu. Unatoč neprijateljskoj sili!

Ti si, Isuse, došao da nas otkupiš od starog čovjeka, od ropstva grijehu i uvedeš u Božje kraljevstvo. Vrijeme je da ti povjerujemo, da ti se otvorimo.

Pomozi nam, Isuse, da povjerujemo, da krenemo. Pomozi nam da se obratimo i da te prihvatimo kao učitelja života i svjetlo svijeta. Pomozi nam, Isuse, da se potpuno opredijelimo za tebe i da se kraljevstvo Božje istinski nastani u nama.

Po evanđelju nas, Isuse, uvodiš u najdublje tajne bića Božjega, no u isto vrijeme nam otkrivaš i nas same: to da smo miljenici Božji, njegovi sinovi i kćeri, pozvani da živimo s Bogom i da on živi u nama.

Korizma je prigoda da ponovno otkrijemo znakove kojima se Bog i danas nama očituje te da svoje znakove kojima se Bogu predajemo učinimo autentičnim. Pomozi nam, Isuse, da ti dopustimo da ti u nama u svemu budeš pobjednik.

2. korizmena nedjelja: Hodimo u novosti života (Mk 9,2-10)

Gospodine. povedi i nas na vrlo visoku goru, povedi nas što više i dalje od ovozemaljskih niskih briga i poriva. povedi nas iznad svega što nas svakodnevno pritište i muči. Povedi nas sa sobom, Isuse, u novost tvoga života!

Daj nam milost, Gospodine, da vidimo tvoje lice u sjaju i svjetlu. daj nam milost da te vidimo u bjelini i ljepoti koja privlači i koja oduševljava. koja govori o čistoći i smislu života. Isuse. daj nam milost da vidimo tvoje svijetlo lice. da vidimo tvoje bijele haljine.

Jednom, na krštenju. darovana nam je. Gospodine, bijela haljina nevinosti i čistoće. Oprao si ne samo naše lice, nego i cijelo biće od svake ljage grijeha. osobito od istočnog grijeha čovječanstva. Hvala ti za tu milost. Kada na nama nema više te bjeline i toga prvotnog sjaja, molimo te, obnovi, Gospodine. pred nama i za nas tu milost preobraženja ne samo tvoga bića i tvojeg lica. nego i našeg bića i našeg lica.

Povedi nas. Gospodine. na tu vrlo visoku goru! Ima toliko niskih udaraca u životu, toliko razočaranja. da trebamo tvoju pomoć i tvoje vodstvo. Uvedi nas, Gospodine. u svjetlo svoga lica. jer ima toliko tame i mraka u nama i oko nas, da nam je potrebno novo prosvjetljenje, nova snaga. nova bjelina krsne milosti i nevinosti da bismo mogli dalje živjeti.

U času tvoga preobraženja pred učenicima iz oblaka se začuo glas: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!"

To je poziv! Vjerujemo ti, Isuse! Ti si Sin Božji, ljubljeni Sin! Želimo te slušati, poslušati. Ti si vrijedan potpunog povjerenja. Došao si upravo zato da sve sabereš, da nas otkupiš i spasiš. Došao si u ovu našu dolinu, da nas povedeš na visoku goru odakle se vide istinske dimenzije života, pravi njegov smisao. Došao si da podari š smisao svemu što nam izgleda teško, besmisleno i mračno i naučiš nas hodati u novosti tvoga svjetla.

Slušat ćemo te, Gospodine, i kada krenemo s tobom s visoke gore ponovno u nizinu, u svakodnevni život, u stare brige i probleme. Slušat ćemo tvoj glas u napastima i kušnjama koje nas žele odvojiti od tebe. Slušat ćemo te, Isuse. i onda kada bismo htjeli pobjeći od svega što ne podnosimo i što nam zagorčava život. Želimo s tobom sići s gore u vlastitu obitelj. u svoj studij i rad, na svoje radno mjesto i u svoju tvornicu, u tramvaj i na ulicu. u prodavaonice i čekaonice, i u urede gdje imamo dojam da se čovjeka ne shvaća kao osobu. Želimo s tobom, Isuse, u svoj svakodnevni život i otkriti da u tebi i po tebi sve postaje svijetlo i preobraženo, novo.

3. korizmena nedjelja: Hram smo Božji (Iv 2,13-25)

Gospodine tko zna, kako bismo se mi osjećali da smo se zatekli u Hramu u času kada si izgonio trgovce? Ni nama ne bi bilo svejedno. Zahvatio te je žar za Očev dom. Želio si da u njemu bude reda, da bude tišine i sabranosti. Zato si htio otjerati iz njega sve što tamo ne pripada. A nakupilo se s vremenom toliko toga. Kako je moralo biti bučno na tom svetom mjestu. na tom mjestu koje je određeno za sabranost i molitvu! Ti si se usudio nekom čudesnom snagom istjerati sve te ljude s njihovim djelatnostima iz prostora Hrama. I nitko ti se od tih krivaca nije suprotstavio. Izgleda da su se svi posramljeno udaljili od toga mjesta. Čudno, prosvjedovali su oni koji bi i sami trebali bdjeti nad čistoćom svetoga mjesta.

Isuse, rekao si za sebe. za svoje tijelo, da je istinski Hram. To će od sada biti mjesto klanjanja i prepoznavanja Božje prisutnosti. Tvoje je tijelo Hram. Ti si na jedinstven način uzdigao cjelokupno bogoslužje na novu razinu i dostojanstvo. U tebi se istinski klanjamo tajni Božje prisutnosti. Taj Hram nije ničim oskrvrjen. U njemu se za tvoga zemaljskog života na savršen način poštivala Očeva volja. U njemu se na savršen način ostvarilo jedinstveno bogoštovlje. U tebi je. Isuse. do kraja ostvaren sav Zakon. Ti si utjelovljenje savršene ljubavi. Želim se danas. Gospodine. pokloniti tvome hramu, tajni tvoje neprekidne prisutnosti u tvojoj Crkvi.

Međutim, jednako tako hramom si prozvao i okupljenu zajednicu u tvoje ime. To je tvoja Crkva. to su sve zajednice vjernika. Dođi, Gospodine Isuse, i svojom snagom zahvati u srca naših zajednica. Dođi, i očisti naše zajednice od svih negativnih osjećaja zavisti. ljubomore. međusobnog spletkarenja. pomanjkanja ljubavi. Dođi, Isuse, i istjeraj iz naših zajednica sve što njima ne pripada. Očisti hramove svoje prisutnosti. nas koji smo mistično tvoje Tijelo. Crkva tvoja. Neka ona bude čista i slobodna od svakoga zla.

Po sakramentu krsta i po posvetnoj milosti ti prebivaš u nama. Nastanio si se s Ocem i Duhom Svetim u svakom kršćaninu. Postali smo živi hramovi Božje prisutnosti.

Isuse, uđi ponovno u taj hram. To je prostor gdje bi ti trebao vladati i gdje bi morala postojati tišina i sabranost. To je prostor gdje bi se trebao čuvati red i zakon.

Što ćeš sve naći u njemu, Isuse? Nećeš li morati toliko toga isprevrnuti. toliko toga bičem istjerati, toliko toga očistiti? I u hram mojeg bića i u tajnu moga tijela i moje duše tako se lako nastani požuda, napast, negativne misli, negativne želje i drugi osjećaji koji nisu dostojni svetosti tvoga hrama. Dođi, Isuse, i učini sve što je potrebno da bismo bili Božji hram, da bi ti u našim srcima i među nama bio svet.

4. korizmena nedjelja: Ljubav Božja nikad ne prestaje (Iv 3,14-21)

Divim ti se, Gospodine! Toliko si vremena odvojio za Nikodema, razgovarao s njime, upustio se u duboke sadržaje i objašnjavao mu tajne koje nisi ni u najpovjerljivijim razgovorima otkrivao apostolima. A Nikodem je bio farizej! No, unatoč tome, strpljivo i s ljubavlju razlagao si mu Božje planove. Možda bi se to i meni moglo dogoditi, Gospodine, kada bih, poput Nikodema, htio proboraviti duže vremena s tobom. kada bih ti povremeno mogao žrtvovati i dio noći da razgovaram s tobom. U trci s vremenom ne nalazim dovoljno prostora za tebe. dovoljno vremena da ti se posve posvetim.

Zahvaljujem ti, Gospodine, za ovaj razgovor. Hvala ti za objavu Očeve ljubavi. Divno je osjetiti i čuti: Bog je tako ljubio svijet, Bog je tako ljubio mene, Bog je tako ljubio ljude - da je Sina svoga dao! Ti si, Isuse, objava Božje ljubavi. Ti si neprestani znak i govor: *Božje ljubavi*. Oprosti za sve trenutke u kojima je čovjek u napasti da pomisli da si ga zaboravio, da ga ne voli. Ima kušnji u kojima se ne snalazimo, ima poteškoća koje nam se čine da nadilaze naše mogućnosti. Ipak, ne dopusti da ikada zaboravimo u svemu tome da si ti ljubav sama, da ljubiš i iznad ljudskog shvaćanja. I kada mi ne možeš pomoći, i kad mi se čini da ne mariš za mene, i kada te ne vidim, želim vjerovati da me ljubiš i da mi nikad nećeš uskratiti svoju ljubav.

Ti si, Isuse, svjetlo! Došao si na svijet da ovaj svijet istrgneš iz mraka, iz neznanja, iz zablude. iz grijeha. Došao si da raspršiš sve oblake koji su se nadvili nad obzorjem ove zemlje. Došao si da nas obasjaš svjetlom da bi nada našla put do našeg srca, do naših obitelji, do naših misli i osjećaja. Govoriš za sebe da si svjetlo svijeta. Upozoravaš i na opasnost: ljudi su više voljeli tamu, bojali su se svjetla, nisu htjeli svjetlu izložiti svoja djela tame. Zato si ti, Isuse, naišao na otpor i na protivljenje.

Mi te, Isuse, danas prihvaćamo. Po sakramentu krštenja, Isuse, pališ u našim srcima svjetlo koje više neće ugasnuti. Zapaljena je svijeća vjere i ljubavi. Zar i toplina. rasvjetljenje i život zapaljene svijeće, zapaljenog ognja polako osvajaju ovu zemlju. Za nas je tvoja pobjeda već utkana u tajnu našeg života: u krštenju. Svijeća zapaljena na tvojoj uskrsnoj svijeći osvaja tamu našega srca. Mi smo prosvijetljeni tvojim svjetlom.

Preporučamo ti, Isuse, sve one odrasle osobe koji će o vazmenim blagdanima primiti sakramente kršćanske inicijacije. Neka prime tvoje svjetlo vjere. neka prime tebe kao svjetlo života!

Preporučamo ti, Isuse, i sve one koji su već kršteni, a u uskrsnoj noći žele obnoviti svoja krsna obećanja da bi mogli živjeti kao djeca svjetla! Svjetlo je došlo na svijet u tvojoj osobi i mi se, Isuse. opredjeljujemo za tebe!

5. korizmena nedjelja: Sve ću privući k sebi (Iv 12,20-33)

Ti si, Gospodine, Krist, Sin Boga živoga. Tako te je priznao Petar, tako te i danas priznaje Crkva. No, ti ne prebivaš u nedostupnom svjetlu, nego si se utjelovio, postao čovjekom. Ponizio si samoga sebe uzevši obličje sluga. Želio si na taj način biti svima sve. Sagnuo si se k ranjenom čovječanstvu i povio mu rane, uzeo si zalutalu ovcu na ramena i vratio je u stado. Za vrijeme Posljednje večere svojim si učenicima htio biti sluga opravši im noge. Njih je to šokiralo, ali ti si ustrajao na toj gesti ponizna služenja. Ničim se nisi htio uzvisiti. Naprotiv, u svemu si bio malen.

Međutim, ni to ti nije bilo dosta. Ti si, Isuse, ljudima dopuštao da te koriste, da uzimaju tvoje vrijeme, da te ponize. Ponekad su o tebi ružno govorili, kružile su o tebi klevete, krivo su tumačili tvoje najbolje nakane, hvatali su te u riječi. Doživio si ružne procjene. Činio si čudesa ljubavi. a oni su tvrdili da imaš đavla. Sve te je to moralo pogađati, ranjavati, jer si i ti bio osjetljiv na ljude oko sebe.

Najdublje su te ponizili kad su te osudili. Za Židove si bio bogohulnik, za Rimljane obični zločinac. Podigli su te na sramotno drvo križa, gdje si morao dovršiti svoj zemaljski život.

Ti si sve to znao. Svjesno si išao ususret tom trenutku. O tome nam govori i današnje evanđelje. Rekao si: "A ja. kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi!" Očito si pritom mislio na uzdignuće na križ, na raspeće.

Na čudesan se način događa ostvarenje tvoga proroštva. Ti si uzdignut. Za tebe je križ uzdignuće, budući da je tvoja želja da u svemu ostvariš plan svoga nebeskog Oca. Na križu si pokazao svoju poslušnost dokraja. Tu si dovršio svoje poslanje, okrunio svoju podložnost volji Očevoj. To je zaista tvoje uzdignuće jer se tu i Otac proslavio.

Time i danas privlačiš.

Križ govori o snazi ljubavi.

Križ govori o tvojoj ljubavi kojom si nas dokraja ljubio.

Križ govori o Očevoj ljubavi koji je bio spreman žrtvovati svoga Sina samo da pridobije i privuče nas. svoju posinjenu djecu.

Križ je postao znakom koji privlači sve.

Križ govori o punini i autentičnosti tvoje jedinstvene ljubavi.

Što si sve bio spreman učiniti za nas, raspeti Isuse?! Na križu si tako jasno progovorio, tako jasno izrekao sebe. Na križu si raširio svoje ruke u želji da zagriš cijeli svijet. Po križu se nastavlja i tvoje i naše daljnje uzdignuće u uskrsnuće i Uzašašće.

Cvjetnica: Pobjeda križa (Mk 14,1-15,47)

Nalazim se, Isuse, podno tvoga križa.

Klanjam ti se!

Klanjam se tvojoj ljubavi, klanjam se tvojoj boli.

Klanjam se, Isuse, tvojoj odanosti volji Očevoj, tvujem hodu pod križem dokraja.

Klanjam se, Isuse, tvojoj ustrajnosti kojom si htio djelo spasenja dovesti dokraja i umrijeti na drvetu križa.

Promatram, Isuse, tvoje izmučeno tijelo.

Oprosti mi, kad ostajem hladan gledajući raspelo, ravnodušan na izvještaj o tvojoj mucii i smrti. Kao da sam to već prečesto vidio. Toliko puta čuo. A ipak, danas, na ovu nedjelju tvoje muke, želim po prvi puta zagledati se u tvoj križ, želim novom pozornošću i ljubavlju čuti izvještaj o tvojoj mucii.

Želim te vidjeti, Isuse!

Vidjeti tvoje izmučeno tijelo, tvoju trnjem okrunjenu glavu, tvoje probodene ruke i noge, tvoje otvoreno srce.

Želim vidjeti tvoje predano tijelo i prolivenu krv. Za mene, za nas, za sve ljude svijeta.

Želim, Isuse, podno tvoga križa osjetiti snagu tvoje ljubavi i šaptati ti riječi sućuti i zahvalnosti.

Oprosti, jer podno tvoga križa nisam bez krivnje, jer sam i sam utkan u grijeh svijeta što ga ti otkupljuješ svojom smrću.

Oprosti što tako često zaboravljam na cijenu svoga otkupljenja, na ljubav koja želi biti ljubljena, što zaboravljam na poruku i poziv križa.

Oprosti, Isuse, što te ne ljubim dovoljno!

Hvala ti, Isuse, što si umro za mene.

Hvala ti za sve ljude svijeta jer si za sve dao svoj život.

Hvala ti što si ustrajao u žrtvi svoga križa.

Hvala ti, Isuse, što me sa svoga križa želiš privući k sebi.

Ne dopusti, Isuse, da se opirem tvojoj spasiteljskoj ljubavi. Daj mi, Isuse, milost da osjetim neizrecivu snagu križa kojom odgoniš od mene, i od svih nas, zle sile svijeta i đavla, te nam svima daješ novu snagu za život.

Tvoj križ, Isuse, govori o ljubavi. U izvještaju o mucii vidimo oko tebe toliko mržnje, toliko gorčine. U tebi, Isuse, toliko ljubavi i mira. Ispuni me, Isuse, svojom ljubavlju i mirom.

Veliki četvrtak: Pranje nogu (Iv 13,1-15)

Isus je učenicima oprao noge. To nam može postati izazovom i pozivom. To je gesta istinskog služenja i ljubavi. Pokušajmo oslušivati Isusa. Čujmo što je Isus time zapravo htio reći svojim učenicima:

"Slijedite me na putu milosrđa. To je onaj uski put predane ljubavi i služenja. U duhu ovoga svijeta i prema nagnućima vaše slabe ljudske naravi u sebi nosite sklonost da gospodarite nad drugima, da se potvrdite nasiljem i silom nad onima koji vam izgledaju slabiji. Ne popuštajte takvim napastima. Ne potvrđujte vlastitu veličinu otkrivanjem slabosti drugih. To nije moj put.

Svijet je oko vas pun osjetljivih bića koja trebaju ljubav. Obogatio sam ovaj svijet ljudima u kojima bih želio da prepoznaš svoju braću i sestre. Želim da u svjetlu moje ljubavi osjetiš kako po toj milosti i drugi mogu po tebi postati dionici iste sreće, osjetiti isto dostojanstvo. Omogući to svakome. Ne gledaj na svoje bližnje kao na sluge svoje samovolje, kao na podložnike za svoje stepenice do časti i vlasti. Prepoznaš ih kao one kojima ćeš ti poslužiti za njihovu sreću. Svaki puta kada nekome poniznim služenjem omogućiš da osjeti sreću i smisao života, prodrijet ćeš dublje u tajnu božanskog života.

Sjeti se kako sam ja svojim učenicima oprao noge. Učinio sam to svjesno i iskreno. Bilo je to istinsko pranje nogu, a ne samo obred ni ceremonijal. Sagnuo sam se do njihovih nogu, omogućujući im time doživljaj istinske vrijednosti na temeljima moje poniznosti. Nisam htio da mi oni budu utrta staza do mog Oca, nego sam ja njima htio biti put kojim će doći do radosti Kraljevstva. Nije čudo da ih je to iznenadilo. Doživjeli su svojevrsni stres. Jer su znali da je pranje nogu ropski posao. Ja sam im pokazao kako to može biti posao ljubavi i kako se i pranjem nogu može otkriti istinsko dostojanstvo čovjeka pozvana na služenje i ljubav. Sagnuo sam se pred njima dajući im time do znanja da mogu raspolagati mnome kao što gospodar raspoláže svojim slugama. Jasno sam im pokazao da im se potpuno predajem na raspolaganje.

Pođi i ti za mnom. Počni činiti isto. Oko tebe ima dovoljno nesretnih i žalosnih, ima najbližih koji su sami i osjećaju bol osamljenosti. Ima onih kojima nema tko pružiti čašu hladne vode. Ne gubi vrijeme na dokazivanje da si jadan i siromašan, da si prikraćen i ranjen. Povij rane onima koji su oko tebe ranjeni i daruj radost onima koji su oko tebe žalosni. Tako će se otkriti tajna Kraljevstva. Omogući na taj način svakome u svojoj blizini da osjeti vlastito ljudsko dostojanstvo. Neka te se nitko ne boji. Naprotiv, neka u susretu s tobom svatko osjeti da je ljubljen. Tako će onda osjetiti i ono najbitnije za svakoga čovjeka: da je ljubljeno dijete Božje

I shvati: to više nije neko velikodušno davanje milostinje ljudima oko sebe. To je otkidanje od vlastitog bića, darivanje sebe. Tada to nalikuje na predanje kojim sam i ja učenicima oprao noge, na predanje po kojem sam vlastiti život žrtvovao za tebe."

Veliki petak: Slobodan i umrijeti iz ljubavi (Iv 18,1-19,42)

Isuse, koji si bio poslušan do smrti, do smrti na križu, učini i nas poslušnima tvome Duhu i volji nebeskoga Oca. Iskorijeni iz naših srdaca samovolju i sebičnost kojom se opiremo svemu što nam ne odgovara.

Isuse, koji si dopustio da te nevinna osude, oslobodi nas naših neprimjerenih parničenja kad pomislimo da nam je možda nanesena nepravda i daj nam snage da na svaku riječ koja nam ne odgovara ne uzvraćamo udvostručenim žalcem i grubošću.

Isuse, koji si na križu ostao sam, napušten i od vlastitih najboljih prijatelja, izliječi nas od unutarnjih rana zbog kojih trpimo, od osjećaja napuštenosti, zapostavljenosti i od pomisli da smo na okrutan način izdani.

Isuse, koji si s križa ljubio i praštao, ne dopusti da u vlastitim patnjama i mukama zatvorimo svoje srce za ljubav prema bližnjemu i da u svojim patnjama sebično zaboravimo da je nekome pokraj nas možda još i teže nego nama.

Isuse, koji si izgovorio s križa neizrecivu riječ tjelesne i duševne boli: "Žedan sam!" daj nam milost da ti utažimo žeđ za dušama, žeđ za ljubavlju kojom bi trebao ovaj svijet odgovoriti na neizrecivu Očevu ljubav.

Isuse, koji si rekao da ćeš, uzdignut sa zemlje, sve privući k sebi, privuci nas snažno k sebi da osjetimo snagu križa i ljubavi.

Privuci nas k sebi i odvuci nas od svega što nas želi oteti zagrljaju tvoje jedinstvene ljubavi.

Isuse, koji si na križu, u času svog zemaljskog izdisaja, smio reći svoju riječ: "Dovršeno je!" koji si ispunio u potpunosti volju Očevu i ostvario djelo spasenja, daj nam milost da i mi dovršavamo u svojem zemaljskom životu tvoju volju i ostvarimo ono zbog čega si htio da živimo, trpimo i umiremo.

Isuse, tebi je vojnik kopljem otvorio bok i tada je iz tvoga srca potekla krv i voda: napoji našu žeđ za istinskim životom i umij nas u vodi života. Iz tvog boka provrli su potoci žive vode. Daj da uživamo plodove tog dragocjenog dara što nam ga na osobit način daješ u euharistiji, po krvi koja je provrla iz tvog boka, i u krštenju, po vodi koja teče u život vječni.

Isuse, gledamo tvoj križ. Proroštvo je i za nas izrečeno: "Gledat će onoga koga su proboli!" (Iv 19.37; usp. Zah 12,10). Gledat ćemo danas i svakog dana taj neizrecivi znak darovane ljubavi u predanom tijelu i prolivenoj krvi. Neka pogled na tvoje raspelo iz mami u nama osjećaje ljubavi i supatnje, odluke predanja i svetosti.

USKRS

Vazmeno bdijenje: Tko će nam otkotrljati grobni kamen? (Mk 16,1-8)

Gospodine. tvoj je grob ostao prazan! Izišao si iz groba i ustao na novi život.

Isprazni. Isuse, i naše grobove. grobove naših srdaca i duša.

Možda je moje srce grob u kojem je zakopana nada te je više nemam. Isprazni taj grob, Isuse, i daj mi novu nadu!

Možda se u mom grobu nalaze mnogi koje više ne priznajem i ne prihvaćam, kojima nisam oprostio ili ih ne želim više vidjeti. Isprazni naše grobove.

Ima u našem srcu, Isuse, mnogo onih kojima više ne vjerujemo, kojima ne vjerujemo da se mogu izmijeniti, popraviti; previše su nas puta razočarali i kao da su za nas mrtvi. Isprazni naše grobove. Gospodine!

Ima u našem grobu, Isuse, razočaranja nad samima sobom, ne vjerujemo sebi, ne očekujemo više ništa od budućnosti, mislimo da bi bilo bolje da nas nema, ne prihvaćamo svoj život i u ratu smo sa sobom. Isprazni naše grobove, izvuci nas iz groba u koji smo sebe zakopali i daruj nam novi život!

Gospodine, srca apostola koja su bila prazna i razočarana, puna sumnji i nesigurnosti, ispunio si mirom, radošću, srećom. Oni su po tvom uskrsnuću započeli živjeti novim životom. Osjetili su snagu tvoga uskrsnuća.

Ispuni i naša srca, Isuse!

Ispuni nam srca novom snagom za život, daruj svakome želju da živi punim životom, da se bori sa svim svojim neuspjesima i napastima koje ga ugrožavaju.

Ispuni nam srca mirom, daj, Isuse, svakome snagu da se izmiri i da se miri. Daj svakome snagu da prašta i traži oprostjenje, da bude nositelj tvoga mira!

Ispuni nam srca radošću! Onom radošću koju nam svijet ne može ni dati ni oduzeti. To je radost tvoga uskrsnuća, potpuna i savršena radost.

Ispuni naše nade i nadanja. Neka se ostvari ono što u skladu s tvojom voljom tako duboko želimo i za čim čeznemo. Neka u nama uskrsne nada u novi, bolji život, u bolje sutra! Neka se očevi i majke ne boje darivati život i bogatiti zemlju djecom, neka se mladi ne boje stupati u angažman ljubavi za sav život, neka se starci ne boje svoje starosti!

Uskrsni, Isuse, u svima nama! Isprazni naše grobove, ispuni naša srca!

Uskrs: Danas je Uskrs (Iv 20,1-9)

Uskrsnuo si, Gospodine Isuse!

Uskrsnuo si za mene, za nas, za svakog čovjeka. Pobijedio si grijeh, mržnju, zlo i tamu svijeta zato da i mi uskrsnemo.

Pomozi nam da uskrsne naša vjera, naša nada i naša ljubav! Uskrisi u nama novu snagu da te slijedimo i da te svjedočimo u tajni tvojega vazmenog otajstva, u tajni tvoje smrti i uskrsnuća.

Isuse, ne dopusti da nam bolna iskustva rata, gubitka, nesreće i straha zatamne pogled na tvoje svjetlo. Ne dopusti nam da potonemo u beznađe i da nas dotaknu negativni osjećaji koje si ti pobijedio svojim uskrsnućem.

Uskrsni, Gospodine, u srcima onih koji više ne vjeruju u snagu prijateljstva i dobrote. U svima koji su dopustili da im srce nagrize mržnja, želja za osvetom i za sigurnošću stečenom nasiljem.

Isuse, uskrsni u djeci koja se rađaju, uskrsni u ljudima koji traže snagu za život, za sebedarje. Uskrsni u svima koji su ranjeni u tijelu, u duši ili u duhu.

Grob nije mogao tebe, začetnika života, zadržati u svom krilu.

Dođi, Gospodine Isuse! Trebamo te. Tvoje uskrsnuće novost je i nada svijeta. Tvoje uskrsnuće jedina je stabilna točka u svemiru koja sve pokreće, od koje sve dolazi i koja sve k sebi privlači.

Tvoje uskrsnuće stvarnost je bez završetka. Slaveći tvoje uskrsnuće, Isuse, danas i svake nedjelje, ne slavimo tek minuli događaj nego tebe, uskrsnuloga. Slavimo tvoj izlazak iz vremena u novo postojanje, slavimo svoju budućnost.

Uskrsni, Gospodine, i danas u svojoj Crkvi i neka ona zablista puninom tvoga sjaja svim ljudima na svijetu. Uskrsni u nama, Isuse, jer nas trebaš da ljudima svjedočimo o miru i ljubavi, da budemo nositelji nade.

Tvoji su učenici gledali tvoje razapinjanje, ali nakon iskustva uskrsnuća počeli su svijetom pronositi Radosnu vijest o novom životu, novoj nadi i radosti Uskrsa. Daj, Isuse, uskrsnuli Gospodine, da ovim svijetom u nama i po nama zasine radost koja će biti jača od smrti, nada koja će biti jača od očaja, mir koji će zaorati dublje brazde života od razorne sile rata.

Uskrsnuo si, Gospodine Isuse!

2. vazmena nedjelja – Bijela: Toma „nevjerni“ (Iv 20,19-31)

Željeli bismo, Isuse, da i danas stupiš u našu sredinu, u naše zajednice, u naše obitelji, u naš narod, u našu domovinu, među narode u njoj i da se čuje u svakom srcu tvoj pozdrav: "Mir vama!"

Daj mir našoj domovini. Ne znamo kako, Isuse. Ne vidimo rješenja. Ljudski govoreći tako je teško prognozirati mir. Ali vjerujemo da je tebi sve moguće! Neka riječi mira i povjerenja ponovno zazvuče u ljudskim srcima! To je moguće, to mora biti moguće, Gospodine Isuse! Ti si nam rekao da će nam Otac sve dati što ga zaištemo jednodušno u tvoje ime. Molimo u tvoje ime:

Mir nam svoj podaj!

Mir nam svoj ostavi! Mirom nas obdari!

Smiri uznemirena srca i povrati mir ovoj našoj domovini i neka ona bude domovina mira i dobra svim svojim stanovnicima!

Daruj mir uplašen im srcima. Daruj mir svim ljudima koji osjećaju tjeskobu i strah. Daruj mir svima onima koji osjećaju da im se srce ispunja ogorčenjem i mržnjom. Ne dopusti da išta negativnog, đavolskog, nađe mjesta u našim nutrinama.

Došao si svojim učenicima i obdario ih punomoći praštanja. Daruj i nama danas Duha Svetoga. To nam treba više nego gospodarska sigurnost, više nego zemljopisna neokrnjenost. Više od svih materijalnih interesa i dobara potreban nam je tvoj Duh. Daruj nam svoga Duha! Daj da mislimo i djelujemo prosvijetljeni Duhom tvoje ljubavi! Neka u nama bude Duh ljubavi. Duh praštanja, Duh mira! Neka on u nama učini ono što po svojoj naravi ne možemo. Duha nam svoga daj, Gospodine Isuse! Neka u nama bude Duh tvoga uskrsnuća, Duh kojim si uskrsnuo od mrtvih nakon nepravde i patnje, nakon križa i smrti, Duh koji i danas može pokazati da je svako trpljenje blagoslov ako u srcima ljudi nema mržnje ili osvete.

Daruj nam svoga Duha, Isuse. Udahni ga i u nas, kao što si ga udahnuo u svoje učenike. Oni su postali novi ljudi. U njih je utkana tajna tvoga uskrsnuća. Dionici su tvoga novog stvaranja. Duh koji je lebdio nad vodama pri prvom stvaranju, Duh što si ga udahnuo u prvog čovjeka da postane živo biće, u tvome uskrsnuću. Gospodine. postaje zalog novog stvaranja, nove zemlje i novog neba. Ti, Gospodine, činiš nešto bitno novo.

Upravo te za tu novost i molimo danas! Jer samo u njezinu svjetlu moguće je. Gospodine, vjerovati u mir u našim srcima. u mir u našim domovima. u mir u našoj domovini! Samo kada tvoj Duh Sveti u nama sve čini novo! Učini nas novima! Ostvari na nama novo stvaranje! Daj da u dubinama svoga bića osjetimo potrebu za dubokim zahvatom Duha Svetog te se dadnemo oblikovati po tvojoj svetoj volji! Tako neka bude! Amen!

3. vazmena nedjelja: Pomisliše da vide duha (Lk 24,35,35-48)

Gospodine. nismo li i mi često zbunjeni i preplašeni? Zovemo te, čekamo te, molimo te. primamo te u pričesti, a ipak nam sumnje obuzimaju srce. Često i sami pomišljamo da vidimo duha, a ne stvarnost. Nikako da te ozbiljno shvatimo. Dolaziš nam, a nama se čini da je to samo naša želja, pobožan osjećaj i vapaj srca. Čak i jedni drugima tumačimo da si ti sigurno tu nazočan, a vladamo se kao da te nema. Kada netko snažnije pokaže da vjeruje u tvoju živu prisutnost te počne u tom smislu govoriti, klicati i djelovati, smatramo da je malo *zastranio*, gotovo da nije normalan. Jer, još i danas bismo te htjeli, Isuse, svesti na razinu duha, ili duhova; kao da, zazivajući tebe, zazivamo duha.

Učenicima pokazuješ, Isuse, da nisi duh, da nisi nestvaran, da si zbilja. Nisi duh, utvara, nego osoba. Isus, isti onaj koji je bio povijen u pelene u Betlehemu, koji je rastao u Nazaretu, propovijedao po Galileji, visio na križu u Jeruzalemu. Daješ da te prepoznaju. Pokazuješ učenicima svoje ruke i svoje noge. To si ti, Isuse!

Možda smo premalo otvoreni tajni tvoga novoga, uskrsnula života. Možda i mi danas činjenicu tvoga uskrsnuća kušamo prenijeti na neku drugu razinu, daleko od onoga što u našem načinu mišljenja zovemo jedinim zbiljskim životom.

Isuse. umnoži nam vjeru.

otkloni sve naše sumnje.

otkloni sve naše krive pojmove o tajni svog uskrsnuća.

Daruj nam čvrstu vjeru i spremnost da svjedočimo za te kao

za živog Gospodina Isusa, za koga je vrijedno i život svoj položiti.

Apostole si, Gospodine, poučio: Kao što je stvarna tvoja smrt na križu, tvoje trpljenje, tvoje poniženje, tako je stvarno i tvoje uskrsnuće iz groba. Tako je i pisano. Pažljivo čitanje Svetoga pisma dovest će do istih zaključaka svakoga koji je otvoren u srcu. Poučeni tvojim riječima i obogaćeni Silom odozgor, tj. darom Duha Svetoga, to će shvatiti i apostoli. Zato ih i pozivaš da ostanu skupa sve dok ne dobiju Obećanje. dar Duha što si im ga ti pripremio za čas rođenja vidljive zajednice svojih svjedoka.

Otvorio si svojim učenicima pamet da razumiju Pisma. Otvori tako danas i naše pameti, naša srca da razumijemo poruku tvoje muke i smrti sve do uskrsnuća, ali jednako tako da razumijemo svoj život i umiranje te nadu novog i istinitog života. Otvori nas za istinu svoga uskrsnuća i daj da u tebi prepoznamo stvarnog Boga i čovjeka, Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista!

4. vazmena nedjelja: Dobri pastir (Iv 10,11-18)

Isuse, Dobri Pastiru, ti život svoj polažeš za svoje ovce. Stalo ti je do svojih ovaca. Spreman si za njih sve učiniti. Spreman si žrtvovati samoga sebe ne samo za čitavo stado, nego i za jednu jedinu ovcu iz ovčinjaka. Htio bi sve privući k sebi da svi budu na istom mjestu i da svima bude lijepo, da svi budu na sigurnom. Spreman si obraniti svoje time što sebe izlažeš pogibelji.

Isuse, ima toliko najamnika koji bi nasilno htjeli prodrijeti u tvoje stado. Ima toliko ponuda u ovome svijetu kojima bi ljudi (ili đavao) htjeli privući one koji su već bili privučeni tvojom ljubavlju. Na sve se strane nudi užitak, nudi se velik novac i laka zarada, nudi se karijera i radno mjesto. A zauzvrat se traži kršenje tvoga zakona, traži se malo nepoštenja, malo ili puno laži, traži se kompromis gdje ga ne može biti, traži se prihvaćanje duha ovoga svijeta. I kada čovjek prione uz njega, gubi slobodu, gubi milost posvetnu, gubi prijateljstvo s tobom. Gubi sve za ono *malo* što nude najamnici ovoga svijeta.

A ipak takvi lažni najamnici još uvijek imaju uspjeha. Nažalost ima još toliko ovisnika i onih koji druge čine ovisnima; ima toliko nevjere u braku i onih koji promiču nekakvu slobodu; ima toliko varanja, laži i krađe u poslovnom ponašanju i onih koji to smatraju normalnim; ima toliko spolne raspojasanosti među mladima i onih koji misle da je to zahtjev današnjeg vremena. Isuse, ima toliko toga što zarobljava čovjeka i što ga udaljuje od tvog ovčinjaka.

Stalo ti je do tvojih ovaca. Čuvaj nas najamnika kojima nije do ovaca. Njima je do dobiti, do uspjeha, do sebe i svoga života. Ti, Isuse, život svoj daješ za svoje! Ti ne mariš za sebe. ne mariš za svoj život; tebi je do svojih ovaca, do nas, do mene! Život svoj polažeš za svoje!

Svojoj si Crkvi, Isuse, povjerio službu pastira. I to na osobit način nositeljima svetog reda: biskupima, svećenicima, đakonima! Molimo te danas, Isuse, za sve njih. Neka budu pastiri, a ne najamnici. Neka nasljeđuju tvoje kreposti. Dobri Pastiru. Neka bdiju nad povjerenim im stadom i neka ga ne smatraju svojim vlasništvom, nego ga čuvaju kao tvoje i samo tvoje dragocjeno blago! Molimo te da im olakšaš breme brige i odgovornosti. Budi im blizu! Molimo te, Isuse, i za sve redovnike i redovnice te za sve ljude koji su tebi posvetili svoje biće i život. Svoju Crkvu nikada ne liši duhovnih zvanja. Ona ih tako živo treba u svakom vremenu pa tako i danas!

5. vazmena nedjelja: Ostanite u meni (Iv 15,1-8)

Govoriš, Gospodine: "Bez mene ne možete učiniti ništa!" Misliš li to ozbiljno? Nije li to pretjerano? Ja mogu učiniti toliko toga i bez tebe! I toliko koji ne vjeruju u tebe, tako su poduzetni ljudi. Čovjek te ne treba da nešto pronađe, sagradi, da obradi zemlju, da osvoji prostore.

Imaš pravo!

Istina je da ste već radili bez mene i da ćete još učiniti velike pothvate, ali nećete moći pobijediti ono zlo koje je u korijenu vašega srca, zlo koje ranjava vaše ljubavi, zbog kojeg loše svršavaju sva vaša poznanstva i veze, koje kvari vaša najljepša iznašašća i pretvara ih u tamne sile koje će i vas same uništiti.

Da, sve možete činiti, ali to što vi činite ništa je pred neizbježivom slijepom ulicom smrti koja zamagljuje obzorja svih vaših planova.

Da, i bez mene možete sve činiti, ali ne možete istinski ljubiti i živjeti vječno.

Ja sam Život u grobovima vaše prašine.

Ja sam Ljubav jača od svih vaših destruktivnih snaga, ljubav koja pobjeđuje silu mržnje u samom izvoru vašega grijeha.

Vaša sposobnost rasuđivanja, vaš razum, vaša pamet ne mogu a da ne časte onoga koji vas je stvorio.

Međutim, kada biste se lišili dragocjena dara moje ljubavi, kada svoje srce ne biste otvorili mojem upornom kucanju na vaša vrata, sva vaša smiona i velika tehnička dostignuća ne bi nikada pridonijela sreći i radosti ljudi na zemlji.

Samo plodovi moje Ljubavi što ćete ih donijeti, samo plodovi moga Duha koje ćete umnožiti, sposobni su preobraziti ljude u braću, svijet učiniti ljepšim i životnijim i tako u potpunosti proslaviti Oca vašega.

Samo obdareni mojom ljubavlju, zahvaćeni plamenom što sam ga ja bacio na zemlju, možete osjetiti puninu života, možete učiniti nešto što će ostati za vječnost.

Zaista, bez mene ne možete ništa učiniti!

6. vazmena nedjelja: Temeljno bogoštovlje je ljubav (Iv 15,9-17)

Gospodine, stvorio si nas na svoju sliku. Zato smo otvoreni ljubavi. Osjećamo u sebi neizrecivu potrebu da budemo ljubljani i da putem ljubavi primamo potvrdu života. da se osjećamo zaštićeni i da vidimo smisao pred sobom. Stvoreni na tvoju sliku, Gospodine, otvoreni smo daru ljubavi i sposobni svoju ljubav darovati bližnjima. I to nas redovito usređuje jer vidimo plodove vlastite ljubavi u sreći svojih bližnjih.

Danas nas pozivaš da te u ljubavi sve više nasljedujemo, tj. da jedni druge ljubimo kao što si ti nas ljubio jedinstvenom i radikalnom ljubavlju koja ne pozna granica. Tvoja ljubav ide dokraja, sve do smrti na križu. Teško te je slijediti na tom putu. Zapinjemo na preprekama što ih postavlja naša sebičnost. Bojimo se izgubiti jer ne vjerujemo tvojoj logici da se tek darivajući najviše dobiva.

Osjećam te, Isuse. danas na osobit način kao onoga koji silno čezne za našom ljubavlju. Imam dojam da jako želiš upravo moju ljubav, ljubav svakoga od nas, da ti je do nje životno stalo. Tebe tako silno zanima naša ljubav. Znam da ti je dovoljna Očeva ljubav. da od nje i za nju živiš. ali si ovisan i o našoj ljubavi. Ti. koga Otac neizrecivo ljubi. trebaš našu ljubav. Moliš nas da ostanemo u tvojoj ljubavi. Želiš biti siguran da prihvaćamo tvoju ljubav, da je ne odbijamo, da je ne zanemarujemo. Želiš da naša radost bude potpuna, da se osjećamo sretni u tvom zagrljaju.

Isuse, hvala ti za tvoju ljubav. Prihvaćam je. Trebam je. Ne mogu više zamisliti svoj život bez tvoje ljubavi. Ona je najstabilniji oslonac moga života. Hvala ti za tvoje prijateljstvo koje nudiš bezuvjetno, bez jamstva da ćemo ti znati uzvratiti na isti način. Hvala ti što si nas uvukao u zajedništvo, što si nam u potpunosti darovao svu Očevu ljubav. Prihvaćam je i danas na nov način. Prihvaćam ponuđenu ruku. otvoreno srce. Jedinstvena je istina da bez tebe ne možemo učiniti ništa. da bez tebe ne možemo živjeti potpunim, istinskim životom.

Neka današnja misa. Isuse. bude moj ponovni susret s tobom. Neka to bude susret izabranja. sigurnosti i ljubavi. Potpuno se oslanjam na tvoju ljubav i zahvaljujem ti što si me obdario sobom.

Ipak, i ti, Očev ljubljani Sin. dolaziš nam kao prosjak ljubavi.

Želiš da te ljubimo mi, tako slabi i nevjerni. Tražiš to od svojih učenika, tražiš i od nas. Želiš svu našu ljubav. Gospodine moj, Isuse, ostani i ti u mojoj ljubavi. Odabirem te za prijatelja, opredjeljujem se za tebe. Želim da i tvoja radost u meni bude potpuna, da se osjetiš prihvaćen i sretan. I hvala ti što mi na taj način dopuštaš da razveselim tvoje srce koje je tako neizrecivo i dokraja ljubio. Ti si za mene dao svoj život. I ja tebi predajem svoj život. Želim u tebi i za tebe živjeti i umrijeti. Želim s tobom živjeti vječno.

Uzašašće: Ja sam s vama u sve dane (Mk 16,15-20)

Isuse, zar to tako uvijek mora biti: tek kada nam netko ode, kada ga više nema, kada umre, nestane iz naše blizine, tek tada obično osjetimo koliko nam je bio drag i dobar, koliko je dragocjena bila njegova prisutnost?

Zar nam se isto događa i s tobom?

Govoriš: "Bolje je za vas da ja odem...!"

Govoriš: "još malo i nećete me više vidjeti...!"

Zar zato da tek po tvom odlasku osjetimo koga smo to imali u svojoj sredini?

Zar zato da te tek onda počnemo cijeniti, poštivati?

Ali, rekao si također: "ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta!"

Prema tome, Isuse, ti ne odlaziš. Vidljivo iščezavaš, ali nevidljivo si još prisutniji. Pred očima apostola dižeš se u nebo i oblak te zakriljuje, ali te oni i dalje nose u svojim srcima i osjećaju da si zauvijek ostao s njima.

Ne, ti ne trebaš otići da bismo otkrili tko si ti. Ti ostaješ s nama, uvijek i neprestano. još jače i dublje nego ikada prije.

Hoćeš jednostavno biti prisutan na nevidljiv način i zato si za oči tijela postao nevidljiv.

Hoćeš u svakom času biti prisutan, nadohvat ruke i zato te naše ograničene ruke ne mogu zadržati u jednom vremenu.

Hoćeš za svakoga biti prisutan, zato te naše sebično srce ne može posjedovati samo za sebe.

Ti si, Isuse, doista tu, živ i prisutan!

Vjerujem, Isuse, da je to poruka tvoga Uzašašća, tvoga odlaska k Ocu.

Znam, to je neshvatljivo za nas. Ali ti si rekao da ćeš nam dati Duha istine i da će nas on o svemu poučiti. Hvala ti.

7. vazmena nedjelja: Isus za nas moli (Iv 17,11-19)

Gospodine Isuse! Nalazimo se u svijetu. Ti si nas u njega stavio. I izričito želiš da u njemu ostanemo. Kako je to katkada teško! Svijet u kojem danas živimo svijet je ratnih strahota. svijet u kojem se sve manje poštuje život, svijet prevara i profiterstva. svijet naglo obogaćenih i onih koji žive na rubu životnih mogućnosti. Osjećamo sve manje volje da u takvom svijetu prebivamo.

Najradije bismo, Gospodine. pobjegli iz njega u neki drugi svijet, na neko drugo mjesto, gdje bismo bili zaštićeni od svih zala. Htjeli bismo se negdje sakriti da nas svijet ne nađe, da nas ne može raniti, povrijediti. Vrlo često to i činimo. Skrivamo se u svoja skrovišta, nastojimo se izdvojiti, ne javljamo se na zvonce na vratima, ili na telefon, ne otvaramo televiziju i ne čitamo novine; sve zato da se zaštitimo od ovoga svijeta. A opet, ni tada nam nije bolje. Isto nam je kao i onima koji sve to rade, jer ne možemo obuzdati svoje misli, svoje osjećaje koji djeluju i reagiraju na ono što se događa u svijetu.

Isuse, kako si se ti zaštitio od svijeta? Bio si u svijetu i to na izuzetno djelatan način. Pratio si dnevne događaje, znao si sve o zbivanjima u pojedinim gradovima i dobro si poznao političke prilike. Susretao si se i s Rimljanima i njihovim vojnicima. Bio si priveden Pilatu, rimskom upravitelju i sucu. Ljudi su te uvijek znali naći i izvući iz tvoje osame. Bio si snažno prisutan u ovome svijetu. Međutim, ostao si neokrnjen, autentičan i vjeran samome sebi i svojem poslanju. Svijet te nije mogao smatrati svojim. Kako si to uspio?

Sveti Ivan nazvao te je *jaganjcem koji oduzima grijehe svijeta*. Došao si oduprijeti se svemu što u ovom svijetu nije Božje. svemu što se tako uporno protivi Bogu. Došao si živjeti na sebi dosljedan način u potpunoj poslušnosti Ocu i nisi dopustio da mentalitet ovoga svijeta u bilo kojem času ugrozi tvoju vjernost poslanju. Imao si pred očima Oca, njegovu ljubav prema tebi i prema nama. Svo tvoje biće bilo je u potpunosti upravljeno prema Ocu. Za njega si živio. njemu pripadao, od njega primao poslanje. Sve što je bilo u skladu s njegovom voljom imalo je smisla, a sve što je bilo u suprotnosti s njegovom voljom za tebe nije postojalo!

Isuse, smisla ima samo ono što je odredio Otac. On i nas želi u svijetu zato da bismo tom svijetu prenijeli tvoga Duha. Ne želi da nas zarobi mentalitet zla u svijetu.

U svijetu smo, ali nismo od ovoga svijeta! Želimo s tobom. Isuse. biti u službi novoga svijeta, nove zemlje i novog neba. Dao si nam novo srce, nov si Duh udahnuo u nas! Novi smo kvasac za novi kruh i hranu cijeloga svijeta. Daj nam snage da ne iznevjerimo tvoja očekivanja, nego da u svemu budemo djelatni, ojačani tobom koji si hrana ljudima i svijetu oko nas.

Duhovi: Duh Sveti, trajni dar Božje ljubavi (Iv 20,19-23)

Duše Sveti, sišao si nad apostole i preporodio ih!

Oni su postali potpuno novi, radosni, hrabri, oduševljeni i sposobni oduševljivati druge, jer si ih ti, Duše Sveti, pohodio!

Sve se promijenilo, svijet je postao ljepši, ljudi su postali bolji, a apostoli su shvatili da nisu ostavljeni i da nisu osamljeni!

Darom tvoga pohoda. Duše Sveti, osjetili su da im je Bog Otac, da im je Isus prisutniji nego ikada prije!

Dođi, Duše Sveti! Dođi i danas na našu zemlju; dođi u naša srca, dođi u naše obitelji!

Dođi i uvjeri i nas da nas Bog nije ostavio, da je Isus s nama u sve dane do svršetka svijeta! Dođi i ohrabri sve naše obitelji i zajednice da se ne moraju bojati za sutra, da ne moraju osjećati strah pred svakim novim životom! Neka obitelji budu bogate djecom, ispunjene mirom!

Dođi i ražari ljubav u tolikima koji su ti odškrinuli vrata primanjem sakramenata krsta i potvrde. Shvati to, Duše Sveti, kao jasan znak da imaš pravo na svakoga od nas kao na svoje svjedoke, na nositelje mira i radosti!

Duše Sveti, oživi naša srca da budu sposobna praštati, da se usude ljubiti i da se ne bojimo svoj život staviti u Božje ruke!

Dođi, Duše Sveti!

Presveto Trojstvo: Jedinствeni dar troosobnog Boga (Mt 28,16-20)

Gospodine, stvorio si čovjeka na svoju sliku. Htio si da na sebi i u sebi nosi biljeg tvoga sjaja, da raznosi tvoju ljubav, da otkriva divna tvoja djela.

Htio si da na sliku tvoga božanskog bogatstva i čovjek bude osoba, jedinstvena osoba, duhovno biće koje je sposobno u slobodi razmišljati, ljubiti, darivati se, osjećati.

Želio si da čovjek bude osoba, jer si ti, Gospodine Bože, jedinstven i bogat u trim božanskim osobama.

Bojim se, Gospodine, da ćemo se kao ljudi, uz tvoju pomoć, ponovno morati stvarati. Jer čovjek kao da je prestao biti osoba. kao da više nije stvoren na tvoju sliku.

Nažalost, ljudi se međusobno gledaju i susreću tek kao bića, a manje kao osobe. više kao predmeti, a manje kao osjetljiva bića. Na šalterima ureda i banaka očekujemo poslugu, a ne jedinstvene osobe, a službenici s druge strane često čekaju tek stranke koje automatski poslužuju. Na tržnici tražimo krumpire i zdrave jabuke, ali ne primjećujemo prodavačicu niti prodavačica vidi ljude. Interesi zasjenjuju svaki ljudski osjećaj. Zato ima među ljudima sve manje radosti i srdačnosti, sve manje iskrenih pozdrava, sve manje vremena. Gotovo da se sve mjeri novcem i sve promatra s računicom.

Kao da čovjek više nije osoba. Postaje robot. automat, izvršitelj određenih zadataka, borac za plaću, radnik i stručnjak, a sve manje naprosto čovjek.

Prvi poziv što si ga ti, Gospodine, utkao u čovjeka, to jest da bude tebi sličan, da bude osoba, kao da je potpuno zasjenjen. Čovječanstvo broji sve više ljudi. a izgleda da ima sve manje osoba. Zaraženi smo virusom raščovječenja. Bože moj. spasi nas!

I tebe smo, Gospodine, udaljili od sebe.

I o tebi mislimo da si daleki Bog, da si Svemogući, Sveznajući, da nas vidiš i sudiš, da nam spremaš nagradu ili kaznu. Ni ne pomišljamo na tvoju blizinu. Hladni smo i ravnodušni na objavu o tvojoj ljubavi. Ljudi često kažu da si *nešto*, a ne *Netko*, da postojiš, a ne da ljubiš.

Oprosti nam. Gospodine! Gotovo da smo zaboravili da si osoba, da si osobni Bog, da znaš što je ljubav i nježnost. Zaboravili smo ti se obraćati kao osobi.

Ti nam, međutim, dopuštaš da uđemo u tajnu tvoga bića i otkrivaš nam se bogat milosrđem, bogat ljubavlju. Otkrivaš da si osoba, da si troosoban, da si Otac, Sin i Duh Sveti. Otkrivaš nam tajnu svoga bića da bismo mogli razgovarati s tobom, biti s tobom, osjećati tvoju blagoslovljenu blizinu.

Troosobni Bože, Oče milosrđa i ljubavi, smiri mi dušu u očinskom zagrljaju svoje dobrote. Daj da ti moje srce može tepati poput djeteta.

Troosobni Bože, Sine Božji, Isuse, daj da u tebi i po tebi osjetim svu ljubav koja iz božanskog Srca izvire za mene.

Troosobni Bože, Duše Sveti, ražari me ljubavlju, prosvijetli me iznutra da bih bio sposoban doživjeti svu snagu božanske ljubavi i spasenja.

Ti si. Bože, troosoban, snažno prisutan, ljubavlju okrenut prema meni, prema svima nama!

Tijelovo: Ovo činite meni na spomen (Mk 14,12-16.22-26)

Isuse, ti si nam darovao svoju smrt da bismo mogli živjeti punim životom.

Ti si ustao od mrtvih da bi zauvijek ispraznio grobove naših srdaca i uveo nas u svoje svjetlo.

Blaženog li časa kada si posljednji put izdahnuo, jer je to postao udisaj našega bića u život milosti! Milosti u kojoj prepoznajemo tvoj dar, klanjamo mu se i zahvaljujemo ti na njemu.

Isuse, ti si pred označio svoj dar života u znaku kruha i vina kako bi nas oni uvijek podsjećali na tvoju ljubav koja je u žrtvi išla dokraja. I više od toga! Ti si učinio da se u tim znakovima uvijek iznova događa tvoj dar za nas i po nama!

Isuse, ti više nemaš drugih očiju do naših, drugih ruku do naših, drugog tijela do naših tijela da u nama i po nama hodaš ovom zemljom i činiš ono što si činio za svoga zemaljskog života. Obdareni, nadahnuti i ohrabreni tvojom tajnom otajstvenom nazočnošću i mi smo pozvani da idemo putem kojim si ti pošao.

Isuse, ti si nama na spomen ostavio sebe u znaku kruha i vina. u znaku ljudskog truda i hrane, koji po tvome blagoslovu postaju hranom i pićem duhovnoga života. I ti hoćeš da. nahranjeni i napojeni tobom, i sami činimo ono što si ti činio. tebi na spomen.

Molimo te danas, Isuse, da nam dadeš snage i jakosti da budemo tvoji svjedoci sve do potpunog sebedarja, sve do žrtve.

Molimo te da, po Duhu Svetom, koga si nam darovao, i mi budemo tvoj živi spomen, tvoje tijelo i krv za život svijeta!

Presveto Srce Isusovo: Bog ima srce (Iv 19,31-37)

Srce Isusovo, prebistri studenče Božji. operi nas od svakoga grijeha!

Srce Isusovo, balzame dubokih rana, iscijeli našu prošlost!

Srce Isusovo, otvoreno utočište pokajnika, spasi nas od tereta krivnje!

Srce Isusovo, radi nas raspeta ljubavi, razapni nas našoj sebičnosti!

Srce Isusovo, dragovoljno lišeno svake zemaljske sile, oboružaj nas poniznošću!

Srce Isusovo, punino blagosti i milosrđa, pomiluj nas svojom nježnošću!

Srce Isusovo, ranjeno našom zloćom, zagrlj nas svojom dobrotom!

Srce Isusovo, ljubavi dokraja razdana, rani nas svojom velikodušnošću!

Srce Isusovo, sunce milosti i života, ogrij nas na svojoj vatri!

Srce Isusovo, živa riječi mudrosti, pouči nas svjetlom svoje Riječi!

Srce Isusovo, glase najboljeg savjeta, prati nas na našim putevima!

Srce Isusovo, kraljevstvo Božje među nama, osvoji nas za sebe!

Srce Isusovo, na smrt ranjeno ljudskom mržnjom, oživi nas snagom praštanja!

Srce Isusovo, razrušitelju svih neprijateljstava, učini nas svojim prijateljima!

Srce Isusovo, boravište siromaha. zaštiti nas od suvišnih želja!

Srce Isusovo, ražareno čežnjom, razbuktaj u nama glad za Bogom!

Srce Isusovo, prepuno nježnosti, prigrlj nas u svoje naručje!

Srce Isusovo, sjaju svih ljepota. obasjaj nas istinom!

Srce Isusovo, vedrino naših dana, razbistri nas za novu nadu!

Srce Isusovo, kruno neba i zemlje. ovjenčaj nas svojom slavom!

Srce Isusovo, središte svemira. privuci nas sve k sebi!

Srce Isusovo. probodeno radi nas, otmi nas kraljevstvu tame!

Srce Isusovo, probodeno našim čovječtvom. *probodi* nas svojim križem spasenja!

Srce Isusovo, probodeno Božjom sebedarnom ljubavlju. ispuni nas Duhom Svetim!

11. nedjelja kroz godinu (Mk 4,26-34):

Polako, ali sigurno

Dobri Isuse!

Sjeme klija, raste. Ni ratar na zna kako. Prepušta se tijeku vremena i zakonu života što si ga ti utkao u biljke.

Ja bih htio znati kako; htio bih vidjeti plodove svoga truda svakog dana; htio bih pratiti rast svojih mogućnosti i tako iz dana u dan živjeti u nekoj sigurnosti.

Ti mi to ne daš. Jamčiš mi svoju zaštitu i pomoć; daješ mi sve što je potrebno za život. Ali tajnu života zadržao si za sebe. Dovoljno je da živim u tebi i iz tebe.

Katkad nas iznenadi sjeme riječi. Katkad tako mala riječ može učiniti čudesne stvari. Imamo iskustva u našim ljudskim odnosima. Nikada ne možemo predvidjeti zakonitosti djelovanja pojedinih riječi. Često bez neke posebne namjere izgovorimo riječ, misao, a ona odjekne duboko u srcu nekoga tko je čuo. Odjekne dublje i plodonosnije nego što smo to sami pomišljali!

Često neoprezno izgovorena negativna riječ prouzroči silna razaranja u duši našeg bližnjega. Ni tu nismo u stanju pratiti sve što je riječ u mogućnosti proizvesti.

Tvoja je riječ, Isuse, životvorna. Nijednu riječ nisi izgovorio u prazno. Zato su ljudi *visjeli* o tvojoj riječi. Osjećali su da izlazi iz tvog srca, da iza svake svoje riječi stojiš ti čitavim svojim bićem i da se mogu povjeriti svjetlu te riječi. Zato su tvoje riječi bile kratke, jednostavne, ali su pogađale ljudska srca.

Da, Isuse, upravo je tvoja riječ bila malena, sićušna kao gorušičino zrno, kao sitno sjeme. Međutim, razrasla se u srcima slušatelja i postajala je stablom. Na tom stablu, na zajednici tvojih apostola kojima si tumačio svoje prisposode, gnijezdit će se drugi koji će ih slušati, ptice nebeske tvoga kraljevstva, mi, koji danas na apostolsku riječ vjerujemo, koji njihovo vjerovanje ispovijedamo. To je to silno stablo, sposobno ugnijezditi čitav svijet!

Takvo je tvoje kraljevstvo! Za njega se ne treba bojati. Ono će rasti, makar ne znamo kako! Omogućujući svojom dobrotom svakome od nas da se nađemo u tom kraljevstvu, na tom razgranatom stablu, privučeni tvojom riječju.

12. nedjelja kroz godinu (Mk 4,35-41):

Tko li je ovaj?

Isuse, tako nas često zahvaća nemir i oluja. Vjerujemo da imamo za to puno razloga. Sve oko nas je nemirno. Ljudi su nervozni, ima mnogo neriješenih pitanja, ljudskih tragedija i boli. Sve nas to pogađa. Na osobit način proživljavamo to zajedno s našom domovinom i s našim narodom.

Danas otkrivamo, Isuse, da su i tvoji učenici često bili nemirni i bojažljivi. A tako su ti bili blizu, gledali te, osjećali te i slijedili. Međutim, njihovo je srce svejedno bilo nemirno, tjeskobno. Posebno u ovoj zgodu kad ih je zahvatila oluja na moru. Nisu oni bili strašljivci, ali ova je oluja morala biti osobito žestoka. Nisu više znali što bi sa sobom, kako bi se izvukli. Situacija nije bila laka. Valovi veliki, more uzburkano, vjetar olujni. Sve je oko njih u nemiru. Nije stoga čudno da su i oni bili nemirni, da ih je zahvatio strah, panika.

Ipak je čudesno tvoje ponašanje, Isuse! Ti si mirno spavao u toj istoj situaciji, u istoj maloj lađici. Do tebe kao da nije mogla doprijeti oluja. Valovi te nisu mogli omesti u miru što si ga tada uživao. Ti si miran. U tebi je sigurnost. Počivaš nakon ispunjena dana. Miruješ na krilu Očevu. Vjeruješ u ljubav svoga nebeskog Oca. Dobro znaš da je sve u njegovoj svetoj volji i da se izvan toga ništa ne događa. Potpuno si predan.

Apostoli te bude. U svome nemiru žele tvoju prisutnost. Međutim, možda je tu nešto i od onog ljudskog: žele da se i ti malo uznemiriš. Sve je izgledalo kao da ne mariš za njihovu muku i opasnost. Čudim se, Isuse, njihovom upitu: "Učitelju, zar ne mariš što ginemo?" Kako su to smjeli pomisliti? Ti, koji si sama ljubav, ti koji si im obećao da ih nećeš ostaviti siročad, ti, Isuse, da ne mariš? To je potpuno nepoznavanje tebe, to je istinsko pomanjkanje vjere, povjerenja u tvoju ljubav.

Možda ne mogu sve razumjeti, možda katkad izgubim orijentaciju u ispitivanju uzroka i posljedica, ali jedno ne smijem nikada zaboraviti: da ti sve znaš i da si ti ljubav. Tebi je stalo do nas. Ti itekako mariš za nas i tebi je najviše od svih stalo da mi ne izginemo, nego da se spasimo. Tebi je stalo do našega spasenja. Ti mariš za nas!

Isuse, htio bih da to nikada ne zaboravim. Oluja će uvijek biti; povećavat će se nepravilike, ali ti ostaješ isti, uvijek prisutan. Ti si i danas u lađici svoje Crkve, ti si i danas u tijeku ovog vremena duboko prisutan i ukorijenjen u našu sudbinu. Na tebe smijemo uvijek računati. Dođi, Učitelju, i jednostavno budi uz nas. Svojom prisutnošću unijet ćeš mir u naša srca, a po tome će onda biti stalniji i jasniji i mir oko nas.

13. nedjelja kroz godinu (Mk 5,21-43):

Isusov doticaj

"Gospodine, dođi, stavi na nju ruke da ozdravi i ostane na životu!" Tako te je molio zabrinuti i tužni otac za svoju kćerkicu. Čim si čuo tu molbu, odmah si pošao k njemu. Uvijek si tako dobar, Gospodine, u svojoj želji da svim ljudima pomogneš.

"Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena", pomislila je žena koja se našla u mnoštvu. Prišla je k tebi i odmah bila oslobođena od svoga zla.

Dvije su to teške situacije u ljudskom životu. A ti si, Isuse, uvijek jednako spreman biti za druge, spasiti čovjeka. Ističeš kako je potrebna vjera. Ženi si rekao: "Kćeri, vjera te tvoja spasila!" A Jaira ohrabruješ nakon teške vijesti da mu je kćerka upravo umrla: "Ne boj se! Samo vjeruj!"

Gospodine, stavi ruke i na mene. Tvoje su ruke blage i dobre. Svojim si rukama činio dobro. Mnogo je toga, Gospodine, i na meni što je bolesno, gotovo umire. Mnoga razočaranja mogu prouzročiti teška krvarenja. Katkad mi se čini da su neka prijateljstva gotovo umrla, budući da nemam snage oduprijeti se nekim utjecajima zla. Osjećam da to nije dobro. Gospodine, izbavi me iz takve situacije. Oživi moje povjerenje prema ljudima, oživi moju ljubav prema bližnjemu.

Gospodine, često osjećam kako je moj vjerski život slab. Osjećam da moj odnos prema tebi nema žara, nema živosti. Pomozi mi. To te molim radi vjere Crkve, budući da sam ranjen upravo u korijenima svog odnosa prema tebi. Izdigni me iz tog stanja i daj da moje povjerenje u tebe izraste kao stablo iz gorušičina zrna.

Gospodine, katkad mi se činiš jako daleko. Teško je do tebe doći. Ima drugih koji su oko tebe i koji imaju veće pravo na tebe. Htio bih se probiti kroz sve prepreke koje mi stoje na putu, a kojih ima mnogo. Moraš mi pomoći, Isuse. Znam da ću ozdraviti ako se dotaknem tvojih haljina, ali ako to meni ne uspije, pruži ti svoju ruku i dotakni me se u mojoj nemoći.

14. nedjelja kroz godinu (Mk 6,1-6):

Čudio se njihovoj nevjeri

Isuse, čudiš se nevjeri Nazarećana. Ja se katkada čudim tvome čuđenju. Zar si mislio da će te oni prihvatiti u tvome poslanju? Zar si očekivao da će oni o tebi promijeniti mišljenje? Oni te poznaju iz tvojih mladih dana. Oni poznaju tebe kao obična čovjeka, kao sina tesarova, kao sitnog radnika. Čuli su doduše o tebi mnogo toga nakon što si otišao iz Nazareta, ali oni misle da ti je lakše zamagliti oči i pažnju onima koji te ne poznaju, negoli uvjeriti njih, svoje sumještane.

Čudiš li se i našoj nevjeri? U Nazaretu zbog njihove nevjere nisi mogao učiniti nijedno čudo, nisi mogao pružiti ljudima lijek svoje čudotvorne ljubavi jer su zatvorili svoje srce i nisu ti pristupili s povjerenjem. I mi smo u brojnim situacijama u kojima trebamo tvoju ljubav i pomoć. Mnogo je bolesnih u tijelu, ima puno ljudi koji trpe, kojima medicina ne može pomoći. U našoj su blizini. a možda se to tiče i nas samih. Vjerujemo li ti, Isuse? Danas ne vidimo tvoja čudesa u mnogim našim zajednicama. Međutim, nema u njima ni vjere pa da ti možeš i danas biti čudesno dobar.

Tako je mnogo duševno ranjenih i bolesnih ljudi. Proživljavana nesigurnosti. strahove, stresove. Mnogo puta osjećamo da je zlo puno jače od naših sila. Okružuje nas toliko nepoznatih zlih sila. Postajemo zarobljeni zlom i hvata nas strah. Tražimo posvuda lijeka, samo ne kod tebe. Kao da ti ne vjerujemo. A ipak, samo ti. Isuse, znaš točno svaku našu dijagnozu. svaku našu bolest; i samo ti, Isuse, možeš pružiti pravu terapiju našoj duši. Samo ti! No, mi se kolebamo i ne usuđujemo se sve svoje pouzdanje staviti na tebe. Kao da ti ne vjerujemo da se ti ozbiljno zauzimaš za nas!

Čudiš se našoj nevjeri. Nevjeri u tebe, izvoru žive vode, daru pravog života. Mnogi tako često i tako ustrajno obilaze ljudska lječilišta. traže pomoć u medicini. To je dobro ako pritom ne zaborave na tebe! Međutim, ima i onih koji čudesnu pomoć, gotovo pravo čudo, traže ne od tebe koji jedini možeš čudesno pomoći, nego od ljudi koji se pretvaraju da se nalaze na božanskim izvorima i da raspolažu božanskim energijama. Predstavljaju se kao čudotvorci, kao spasitelji.

Čudiš se i našoj nevjeri. Zar nisi ti jedini Spasitelj? Zar nije jasno rečeno da na svijetu nema spasenja u drugom imenu osim u tvome? Oprosti na tolikoj nevjeri. Nismo ništa bolji od Nazarećana koji su ti okrenuli leđa, koji su se razočarali u tebi. Htjeli su senzaciju. ali nisu bili spremni poniznom vjerom tebe prihvatiti. Žele jeftine učinke, a ne žele duboki životni proces obraćenja što ga vjera u nama neprestano izaziva. Daj nam vjeru; umnoži nam vjeru! I daj da po vjeri uzmognemo ostvariti plodove istinskog obraćenja.

15. nedjelja kroz godinu (Mk 6,7-13):

U moje ćete ime izgoniti zloduhe

Isuse, hvala ti što si apostolima i Crkvi dao vlast nad nečistim dusima. Ti si dobro znao da je moguće da čovjek osjeti strah i nemoć pred zlom u svijetu, nemoć pred ljudskom sebičnošću i zavišću, da smo često slabi pred ljudskim glupostima, da je mržnja razorna snaga koja ostavlja iza sebe ruševine. Znao si, Isuse, da te trebamo i da nećemo moći bez tebe. Ima previše zla oko nas i u nama da nam nije dovoljno ono malo dobre volje što je osjećamo u sebi. Ima čak toliko zla da je jasno da ono ne proizlazi iz same ljudske prirode i čovječjeg srca. Tu je tajna Zloga, tajna nečistih duhovnih sila, đavla.

I ti si, Isuse, raskrinkavao Zloga i tjerao si ga od ljudi, istjerivao si i uništavao njegovu vlast nad ljudima. I sam si bio podvrgnut kušnji Zloga koju si, u svojoj jasnoći predanja Ocu, pobijedio i otklonio. Znao si, Gospodine, da je zao duh čovjeku na propast i da mu želi nauditi. Zato si došao kao Spasitelj. Želiš spasiti čovjeka od njegova grijeha, želiš ga spasiti i zaštititi od lošeg utjecaja duha ovoga svijeta i konačno želiš ga spasiti od pogibelji koja mu prijete od Zloga. U svim zlim situacijama i opasnostima za čovjeka i njegov život, za milosni život i prijateljstvo s Bogom, nalazi se Zli koji neprestano vreba i traži koga da proguta.

Gospodine, i nas je često strah. Ima toliko toga u svijetu, toliko zla i mržnje, podvala i nevjere, rata i ubojstava da je očito da je Zli na djelu i da sabire svoje plodove razdora i nemira. Zaštitite nas danas više nego ikada. Daj nam snagu da se odupremo zlu kada želi osvojiti naše srce mržnjom i ogorčenošću i daj nam sigurnost da smo tvoja ljubljena djeca koja svu svoju snagu dobivaju iz tvoga srca koje je toliko ljubilo.

Nastavi i danas, Gospodine, djelovati po svojim službenicima te sve nas probudi na obraćenje, čisti ovaj svijet i ljudska srca od svakog zloduha i neka bolesnici osjete snagu tvoje iscjeliteljske ljubavi.

16. nedjelja kroz godinu (Mk 6,30-34):

Odmoriti se u Isusu

Dobri Isuse! Umoran si. Neprestano si u pokretu, djeluješ, govoriš, liječiš, pridižeš ljude. Mnoštvo je svijeta oko tebe. Polako se i tvoji učenici privikavaju na takav tvoj život i slijede te. Dijele, koliko to oni mogu, tvoj stil i ritam života. Sigurno je ipak da si ti neprestano u središtu događanja i da ti nije lako.

Ono što me, Isuse, posebno pogađa i ispunja udivljenjem jest činjenica koju razabirem iz današnjeg evanđelja: apostole šalješ u osamu, jer im treba mira i odmora. Ljude primjećuješ u njihovoj klonulosti i gladi te im pružaš obilnu hranu svoje riječi. Druge vidiš u njihovim potrebama, a na sebe ne misliš. O sebi ne vodiš računa. Zašto to? Zar i tebi nije potreban odmor? Zar i tebi nije bilo katkada teško? Tko je tebe poslao da se malo odmoriš, da si uzmeš *godišnji' odmor* od sve te vreve i posla? Ima li za tebe u ljudskim srcima razumijevanja? Znam, Isuse, ti to ne tražiš. I dobro znaš što ti je činiti. Ti si tu za druge, ti si tu radi drugih.

Sjećam se mnogih tvojih riječi i dopuštam da odzvanjaju u mojem srcu:

Dođite k meni svi vi umorni i opterećeni. Dođite svi kojima je svega dosta i koji ste na rubu očaja. Dođite i ja ću vas odmoriti, ja ću vas utješiti. Dođite i nađite u mojem srcu mjesto mira i odmora. Ja sam s vama. Dođite svi vi koji ste žedni. Žedni života, žedni ljubavi. Dođite i ne brinite jer ja vodim brigu o vama. Ne bojte se jer ja sam tu. Dođite i osjetite da niste više kao ovce bez pastira, da niste više raspršeno nego stado sabrano oko Pastira. Vodim vas na pašnjake okrepljujuće hrane i snage i napajam snagom svoje ljubavi!

Odmorite se malo - govoriš nam, Isuse, kao što si govorio i svojim učenicima. - Odmorite se u ovo vrijeme godišnjih odmora. Odmorite se od svojih briga i napetosti, odmorite se od svojih napora. Odmorite se od sebe i svoje praznine i dođite k meni!

Zoveš nas, Isuse, k sebi na odmor; da predahnemo od svega što nas tako jako u svakodnevnom životu zamara. Daj nam, Gospodine, da pronađemo u tebi to osamljeno mjesto mira i odmora. Daj da nađemo tebe, a u tebi, Gospodine, svoj mir!

Na sve misliš, Gospodine, samo na sebe ne misliš. Smijem ti u jednostavnosti srca ponuditi da se kod mene odmoriš? Neće ti biti najljepše; možda neću imati dovoljno vremena za tebe; možda će ti biti tijesno u mnoštvu mojih misli i želja. Ali, Isuse, dođi i odmori se ipak u meni i kod mene. Ne želim da ikada više uzalud stojiš i kucaš na vratima moga srca. Dođi k meni, nađi kod mene udoban stan i daj da te znam primiti kao blagoslovljenu hranu. Čim tebe primim k sebi, ti meni postaješ odmor i mir.

17. nedjelja kroz godinu (Mk 6,1-15):

Znao je što će učiniti

Gospodine, kruše života!

Nahrani narod svoj, pruži nam utjehu i snagu svoga kruha! Narod je tvoj bio u pustinji gladan. Pustinja nas života neprestano prati, gladni smo kruha i riječi.

Dođi i u naše pustinje, otkrij i naše čežnje, utaži i našu glad, ublaži svaku žeđ!

Sam preuzimaš brigu za svoj narod u pustinji. organiziraš sve, propituješ sve mogućnosti, a ipak sam sve znaš!

Ti znaš što ćeš učiniti!

Ti znaš da trebaš ljubiti, da trebaš pomoći, da trebaš nahraniti! Sve znaš što te čeka, što moraš činiti!

Jer, tvoje je poslanje ljubav, tvoj je život služenje, tvoj je smisao volja Očeva, tvoja je bit naše spasenje!

Dođi, Isuse, i danas i obilno nas obdari kruhom života!, Obdari nas kruhom i neka pretekne za sve koji su gladni, za sve kojih nema na tvojim misama, a čekaju kruh, hranu da prežive.

Neka pretekne od ovoga našeg stola, a nas nahrani da možemo biti hrana drugima!

Daruj nam svoga kruha da i sami postanemo kruh koji se lomi, kruh svima onima koji trebaju svjetlo, istinu, život!

Dođi, Isuse!

Neka nas snaga tvog kruha tako ponese da shvatimo tajnu toga kruha. Neka nas ponese želja da te učinimo kraljem!

Ali, Isuse, da te učinimo kraljem svojih srdaca!

Kraljem koji će imati prolaz u dubinu našega života. koji će smjeti mijenjati naše sebične navike i učiniti nas prikladnim da drugima umn3Žamo kruh radosti i ljubavi, hranu mira.

Isuse, nemoj se od nas povlačiti, nemoj od nas otići. Možda još uvijek i mi želimo samo malo materijalnog kruha i mira. ali te danas iskreno molimo i za obraćenje. novu kvalitetu nesebičnog života da bi prije kruha svagdanjeg među nas došlo tvoje kraljevstvo!

Bilo ih je mnogo koji su se nasitili.

Ti, Isuse. imaš hrane dovoljno da nahraniš sve ljude svijeta! Imaš ljubavi da ogriješ sva ljudska srca!

Velikodušan si u darivanju koje ne pozna granica!

Hvala ti, Isuse!

Neka nas tvoje zahvaljivanje Ocu nad tajnom ovog kruha otvori za ono čudo koje se i danas ostvaruje svaki puta kada blagujemo u euharistiji kruh vječnoga života!

18. nedjelja kroz godinu (Mk 6,24-35):

Daj nam uvijek toga kruha

Poslušajmo Isusove riječi današnjeg evanđelja kao poruku upućenu nama:

Tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, ne zato što ste osjetili neizrecivu ljubav Božju i njegovu blizinu. Vi me ne tražite iz vjere, iz čistog opredjeljenja za mene. Vi niste povjerovali u moju riječ, u Evanđelje koje sam vam donio. Ne, vi me ne tražite zbog mene, već me tražite zbog sebe. Vama nije do mene. Čak vam uistinu nije ni do vas samih i vašeg potpunog života u meni.

Vi me tražite jer ste jeli od onih kruhova i nasitili se.

Vi biste htjeli na jednostavan način sebi osigurati taj svakodnevni zemaljski kruh. Htjeli biste mene, ali samo kao čudotvorca, samo kao onoga koji vam može na jeftin način pribaviti potrebnu hranu za svaki dan.

Tražite me zbog sebe i svojih sebičnih nakana.

Vi i kad molite tražite uvijek samo ono što vam trenutačno može utažiti glad. nešto što vam sada treba. Ne vodite računa o kraljevstvu Božjem. Ne želite duboku promjenu srca, ne želite slijediti mene da biste imali život, istiniti život, u izobilju biste ga tada imali. Vi želite samo malo užitka, samo malo materijalnog kruha.

Ja vam želim dati hranu po kojoj ćete činiti djela Božja. Djelo je Božje da vjerujete u mene.

Ja sam kruh života. I Židovi su jeli u pustinji kruh s neba, ali to je bilo samo privremeno. Oni su svi ostali u pustinji. Kruh koji ću ja dati vodi u istinski život i osigurava vječnost. Međutim, to je kruh koji vas sjedinjuje sa mnom. To je kruh kojim se hranite da biste živjeli mojim životom. To je kruh koji će vas oblikovati po mojim mjerilima, koji će vas učiniti mojim učenicima i živjet ćete po mojoj volji.

Tražite me radi takvog kruha. Imajte hrabrosti hraniti se mojim životom, a ne samo čudesno umnoženim kruhom u pustinji. Jer čudesno umnoženim kruhom nasitio sam mnoštvo samo za jedan dan, a svojim darovanim životom hranim čitav svijet za sve dane do svršetka svijeta. Čudesno umnoženim kruhom ispunio sam tjelesnu potrebu ljudi da utaže glad, a svojim tijelom hranim najdublju glad ljudi za smislom života, za životom koji traje zauvijek.

Tražite me ne zato da vam nešto dadnem u svojoj čudesnoj moći, nego da vam dadnem čitava sebe te budemo jedno zauvijek!

19. nedjelja kroz godinu (Mk 6,41-51):

Hrana za život svijeta

Vjerujem, Gospodine!

Vjerujem da si prisutan u sakramentu euharistije. Vjerujem u tebe. Isuse, u tajni posvećena kruha i vina. Vjerujem da je to tvoje predano tijelo i prolivena krv. tj. tvoj život koji si potpuno predao za nas.

Taj kruh i to vino: to je istinski život. Vidljivi je znak tako neznatan i slab. a stvarnost dara je neizrecivo velika i snažna. Pozivaš me, Isuse, da vjerujem jer o tom sakramentu ljubavi ovisi život svakoga čovjeka, život svih ljudi, spasenje čitavoga svijeta.

Ti nam govoriš, Isuse: "Tko vjeruje. ima život vječni! Nekada su očevi vaši vapili za hranom u pustinji. Bili su gladni tjelesne hrane". Otac im je dao takvu hranu, manu u pustinji, ali u njima se nije dogodila promjena života. Nisu zbog toga iskrenije povjerovali Bogu, njegovim planovima. Ostali su u pustinji i nisu dočekali ulazak u obećanu zemlju. Tjelesna hrana i pun želudac nisu bili jamstvo trajnog, sretnog i boljeg života.

Ti nas, Isuse, želiš poštediti sličnog iskustva. Obećaješ nam više. Daješ nam samoga sebe, svoje tijelo i krv. Daješ nam svoj život i hraniš nas sobom na našem životnom putu. Nismo više sami. Nema te situacije, nema tog trpljenja, umiranja i smrti u ovozemaljskom iskustvu, nema ničega što bi moglo ugroziti smisao što ga ti, Isuse, daješ našem životu u svjetlu svoga uskrsnuća. Tvoje nam uskrsnuće govori o trajnosti i neuništivosti života koji se hrani tvojim darom euharistije. To je život što ga ne može uništiti ni ljudska mržnja, ni moderno oružje, ni ubitačna neprijateljstva, ni sotonističko izivljavanje nad ljudskim bićem. Ono što nam ti, Isuse, daruješ jače je od svega. Tim životom, tom ljubavlju, snagom svoga uskrsnuća hraniš nas u svakoj misli, u svakoj pričesti.

Vjerujem, Isuse, u tvoju ljubav. Ona je nužna za život svijeta. Hvala ti što nas tom ljubavlju hraniš u svakoj svetoj pričesti.

20. nedjelja kroz godinu (Mk 6,51-58):

Tajna Prisutnoga

Oslušujmo Isusa:

Pitate se: Kako vam mogu dati svoje tijelo za jelo? Kako vam mogu dati svoju krv za piće? - Zato što vas volim!

Znam koliko ste gladni života i što sve činite da biste održali svoj život. Silna potreba za jelom i pićem usađena je u vaše biće.

Međutim, još više trebate podršku ljubavi. Tragate za smislom i prosite potvrdu za svoj život od ljudi oko sebe. Ne nalazite uvijek ono što tražite. ili barem ne uvijek u dovoljnoj mjeri, koliko bi vama bilo potrebno. U svojoj vam ljubavi ja želim darovati sebe.

Otkrij tajnu moje ljubavi. Ja sam te htio od majčine utrobe; ja sam te sazdao i htio sam da ti budeš. Stvoren si po planu moje ljubavi. Trebaš mi da moje stvorenje bude potpuno. Prihvati moju ljubav da bi mogao prihvatiti svoj život.

Svoju ti ljubav darujem onako kako je možeš primiti. Postao sam čovjekom da bih mogao biti tebi blizu na tebi dohvatljiv način. . Darovao sam ti svoje vrijeme, posvetio sam ti svoj život. A kada je došao čas, predao sam za tebe svoj život, ispunio žrtvu križa.

Zar nije to hrana ljubavi? To je moje tijelo, predano za tebe; to je moja krv, prolivena za tebe. Nikada te neću prestati ljubiti. Zato ni moje predanje nikada neće prestati. Jednom darovano tijelo i prolivena krv ostaju trajan dar moje ljubavi za tebe.

Primi tu ljubav! Blaguj od tog dara!

Nasiti se istinom da je netko upravo za tebe bio spreman i živjeti i umrijeti. Zar nije to najdublja tvoja čežnja? Zar nisi uvijek želio osjetiti da je netko u potpunosti tebi na raspolaganju? Nije li izvor mnogih tvojih razočaranja trenutak kada si osjetio da je ljudska ljubav ograničena i da se može iscrpiti. Ovdje si na izvoru ljubavi koja nikada neće prestati. Čak i onda kada si duboko ponižen, ljut na sebe, kada pomisliš da nisi vrijedan ničije, pa ni moje ljubavi, ja te ljubim!

Vi se često među sobom svađate. Često se zatvarate jedni pred drugima. Ako ne možete pobjeći od najbližih, onda se upravo izjedate i zagorčavate si život.

Kada se vi tako često međusobno izjedate, zašto se čudiš kad ti ja kažem da ti želim dati svoje tijelo za jelo? Zašto ti se netko ne bi mogao dragovoljno dati da ga blaguješ, da se nasitiš u korijenima svoga bića. Ja to želim da bi ti. nasićen mojom ljubavlju, prestao izjedati druge; ja to hoću. da bi nasićen mojom ljubavlju i ti mogao biti sposoban hraniti druge svojim životom, svojim vremenom, svojim srcem, svojom ljubavlju.

Bilo bi to divno! Tada bi svi bili sretni! Zato želim da često blaguješ moje tijelo, tj. od toga kruha!

21. nedjelja kroz godinu (Mk 6,60-69):

Isus – Riječ života

Isuse, tebi su prigovorili da je tvrda besjeda što je govoriš. A nitko nije govorio kao ti, nitko nije pogađao u srce kao što si to ti. Isuse. znao.

Govorio si jasno i otvoreno. Tvoja je riječ mogla nekoga i pogoditi, ali prije svega tvoja je riječ bila izvor života i radosti.

Ove su riječi Duh i život. O mnogim riječima ovisimo, mnogo toga nam se čini važno, a tako smo katkad gluhi za tvoju riječ.

Mnogi su te ostavili nakon tvojih riječi o euharistiji. Kada si govorio druge riječi. makar izgledale čudne i nesvakidašnje. ljudi su ih prihvaćali. Bile su to riječi ozdravljenja, čudesne riječi stižavanja oluje ili riječi oprostjenja. Međutim, sada, dok govoriš o kruhu života, dok ljudima nudiš sebe kao hranu, oni to odbijaju. ne prihvaćaju. Čovjek od tebe, Isuse, želi ipak samo neku uslugu. ali ne želi potpuno prijateljstvo s tobom, ne želi se sjediniti s tobom. To je za nas ljude previše. Bojimo se toga i mi danas, kao i oni ljudi koje si onda susretao.

I danas nam postavljaš isto pitanje:

"Želite li i vi otići? Zar vas to sablažnjava? Zar ni vi danas ne prihvaćate moju ponudu ljubavi? Zar me ni vi ne razumijete? I vama danas nudim isti kruh po kojem ćemo biti jedno. Zašto se toliko bojite jedinstva sa mnom?"

Da, Isuse, i mi se danas bojimo. Pretvorili smo blagovanje tvoga kruha, svetu pričest, u običnu pobožnost. Mnogi se ni ne pričešćuju. A oni koji se pričešćuju kao da te ne shvaćaju. Zadovoljavaju se time da te prime kao pobožnu utjehu. Nikako da se sjedine s tobom. da počnu živjeti tvojim životom.

Gospodine Isuse, mi smo ovdje. Ne želimo otići. Ni mi nemamo kamo. Razočarali su nas drugi ljudi koji nam se nude kao prosvjetitelji, kao spasitelji čovječanstva. Nemamo kome otići. Ti nas još nikada nisi razočarao. Međutim, mi tebe jesmo.

Mi ne odlazimo. ali niti ne ostajemo duboko povezani s tobom. Mi se ipak *izmotavamo*. Pričešćujemo se, ali se ne hranimo tobom, tvojim životom. Poslije pričesti kao da se ništa ne mijenja. Neki bez razloga čak trče i više puta dnevno na pričest. kao da ne vjeruju u jedinstvenu snagu tvoje ljubavi koja ih može nositi u tom danu. Isuse, ne želimo otići.

Ali učini da ostanemo s tobom i uz tebe!

Učini nas pravim učenicima koji će se potpuno otvoriti tebi, prihvatiti tvoju ljubav i prijateljstvo kao temelj novoga života. Nahrani nas sobom!

22. nedjelja kroz godinu (Mk 7,8a.14-15.21-23):

Čistoća srca

Isus i nama govori:

Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene! Tvoj me narod ni usnama ne časti.

Zar nema toliko psovke u tom narodu? Koliko se pogrđuje moje ime s usana mnogih? I veliki i mali usuđuju se nečasno izgovarati moje ime!

Ovaj me narod usnama psuje. Srce mu je daleko od mene. A kako je s tobom?

Gdje je blago tvoje, ondje će biti i tvoje srce.

Gdje su tvoje misli, tvoje želje, tvoji planovi?

Nisu li daleko od mene?

Srce je tvoje daleko od mene. Zaboravljaš na mene; zaboravljaš na ljubav kojom sam te htio, stvorio, dozvao u život; zaboravljaš na ljubav kojom te uzdržavam. Možda me usnama častiš, možda se čak redovito moliš, možda ideš i na nedjeljnu misu. Ali ima li tu srca?

Nisi li i kod mise, kod tog najistinitijeg susreta što sam ga darovao Crkvi i po njoj tebi, daleko od mene, nije li ti srce drugdje?

Ispunjavaš zakon, ali mi uskraćuješ ljubav.

A meni je važna ljubav. Ja hoću do tvoga srca.

Evo, stojim na vratima i kucam; stojim na vratima tvoga srca i čekam. Čekam da mi otvoriš sve tajne svoje nutrine.

Ne boj se! Neću ući nasilno. A ako uđem, ispunit ću te blagoslovom. Ne boj se, neću ti ništa oduzeti. Samo ću ti ponuditi svoju ljubav, samoga sebe.

Ja sam tebi darovao svoje 'srce.

Ljubio sam te dokraja. Otkrio sam ti sve tajne. Prihvatio sam te kao prijatelja. Svoj sam život darovao za tebe iz čiste ljubavi. Želim te i danas privući k sebi.

Ne boj se. Očistit ću tvoju nutrinu. I tvoje će srce tada postati sposobno da nesebično i velikodušno ljubi. I tvoje će srce biti čisto. Iz tvoje nutrine neće više izlaziti grubosti, zle misli, psovke, bludništva.

Želim te pohoditi; želim po tebi biti blizu i tvome narodu.

Htio bih da mogu reći: Srce ovog naroda mi je blizu.

Bit će tada radost.

A čast i slavu moći ćete iskazivati imenu mome čista srca.

23. nedjelja kroz godinu (Mk 7,31-37):

Effata – Otvori se!

Gospodine Isuse, u danima rata i nemira. u vrijeme straha i nesigurnosti, živo smo čeznuli za tvojom blizinom i za djelotvornošću tvoje otkupiteljske ljubavi. Moram ti priznati. Isuse. da su me mnogi često pitali za tebe. Neki su pomislili da si nas napustio, da ti nije stalo do nas, do našeg naroda. do naše domovine. Neki su pomislili da se uzalud toliko mole. da naše molitve ne dopiru do neba. Neki su zaključili da više ni nema smisla moliti. Gdje si, Isuse? Vidiš li sve što se događa oko nas i s nama? Je li ti stalo do našeg spasenja? Nije li već dosta razaranja i ljudskih žrtava. nesreća i žalosti? Isuse!

I moram priznati, Isuse, da mi nije lako govoriti i odgovarati ljudima na sva ta pitanja. Moram priznati zbunjenost pred svime što se događa i da čekam. zajedno s mnogima. znak s neba i zoru novoga dana i konačnog mira.

A ipak, ti si tu. Vjerujem da trpiš s nama. makar nam se čini da to sada nije dovoljno. Vjerujem da nas ljubiš, premda bismo to htjeli osjetiti na nama razumljiv način. Vjerujem da ti je stalo do nas, makar sve govori drugačije. Vjerujem. Gospodine Isuse, i želim ostati u tvojoj službi kao nositelj vjere. kao molitelj nade. kao službenik tvoje ljubavi. Želim govoriti u tvoje ime. nositi drugima nadu i radost, biti oruđe tvoga mira. Jer. ti si tu i nisi nas ostavio. Sjećam se, Isuse. Psalma 23 i molitve: "Pa da mi je i dolinom smrti proći. zla se ne bojim. jer ti si sa mnom!" Da, jer ti si s nama!

Prepoznajem te. Isuse. u današnjem evanđelju kao onoga koji sve čini dobro. koji svima čini dobro. Donijeli su ti bolesna čovjeka. bio je gluh i nijem. Ima toliko lijepih pojedinosti u ovoj zgodi. Vidim ljude oko ovog čovjeka. Naišao je na dobre ljude koji su mu pomogli da dođe do tebe. Prepoznajem u tim ljudima sebe i druge kada smo u službi ljubavi. Prepoznajem u njima sve koji su mi pomogli da dadem k tebi. sve koji mi vraćaju nadu i pouzdanje. Otkrivam da si tu, ali da i nas trebaš u toj službi ljubavi. Da bi mogao svima činiti dobro ti trebaš i naše ruke. naše srce, naš optimizam. Evo me, Isuse! Daj da i preko mene mnogi mogu osjetiti da nije sve izgubljeno, da je ljubav jača od mržnje. I neka svi osjete da nas ti nikada ne možeš ostaviti, jer si nam tako obećao!

Obnovi i u nama svoju čudesnu ljubav. Daj da i mi osjetimo na svojim ušima doticaj tvoje ruke da bismo mogli čuti snagu i ljepotu tvoje riječi. Daj da i mi osjetimo na svojim usnama blagost tvoga doticaja, da bismo mogli biti u službi te Riječi i svim ljudima razglasiti da je tvoja Riječ *Radosna vijest* novog, neuništivog života! Hvala ti, Isuse, za sve što nam i danas činiš i daješ!

24. nedjelja kroz godinu (Mk 7,27-35):

Ti si Krist!

Ono što ti je Petar rekao u svojoj ispovijesti vjere. želim, Isuse, da ti kaže i svatko od nas na svoj način.

Da. Isuse, ti si Krist. ti si Pomazanik. Ti si ispunjenje svih naših očekivanja. Ti si onaj kojemu sve možemo reći. Ti si i naš Krist, naš Mesija, naš Spasitelj. Nemamo drugoga. Isuse! Imamo samo tebe i samo se u tebe pouzdajemo. Dođi nam, Isuse. i spasi nas!

Ti si onaj koji otkupljuješ našu domovinu. svakoga od nas! Ali na svoj, jedinstven način. Prema tvojim riječima i tvojem primjeru. primili smo život, obdareni smo njime. ali ne zato da ga sebično proživimo, da se zatvorimo u svoje interese i komotnost. nego da se razdajemo i da svojim životom nadarimo mnoge radošću i ljubavlju. Tada je to pravi život, darovani život, jer tko hoće život svoj spasiti. izgubit će ga, a tko ga izgubi. tko ga dadne. tko ga razda i potroši na druge, taj će ga naći.

Poziv je to na vjeru u pravi, istiniti život u hodu za tobom. na život u službi kraljevstva Božjega. u službi vječnosti!

25. nedjelja kroz godinu (Mk 9,30-37):

Primat služenja

Isuse, nije ti bilo lako s tvojim učenicima. Bilo je nesporazuma zbog njihove ograničenosti. Svaki čas su se gubili u svojim razmišljanjima i planovima i bili negdje drugdje, a ne ondje gdje si to ti htio. U Kafarnaumu ih pitaš: "Sto ste to putem razgovarali?"

I nas pitaš o čemu to razgovaramo ovih dana. Osluškuješ naše razgovore. Razgovaramo, Isuse, o ozbiljnim stvarima. Razgovaramo o poslu i radnom mjestu; o budućnosti naše domovine; o pretrpjelim strahotama i o tome kako ćemo u budućnosti živjeti. Razgovaramo kao odrasli ljudi, kao ozbiljni ljudi koji na sebi nose teret mnogih briga i događaja. Razgovaramo. Isuse, o tome tko ima pravo i vjerujemo da smo mi u tom pogledu u pravu. Čudimo se kako nam drugi ne vjeruju. Pitamo se kako se to laž uvukla u sve slojeve javnog obavještanja i kako je na djelu *otac laži*.

Razgovaramo o svemu i svačemu. O onome o čemu razgovaraju odrasli ljudi. A ti uzimaš k sebi malo dijete. Ono je model, uzor tvoje pouke. *Ako ne budete kao djeca...* Ne znam što time hoćeš, Isuse? Želiš da budemo odgovorni i da se trudimo, a ovdje nam otkrivaš malo dijete kao izazov. Što može malo dijete? Zar svijetom ne vladaju odrasli?

Možda je u tome. Isuse, sva naša tragedija. Jer samo odrasli vladaju i upravljaju svijetom. Možda se premalo misli na djecu. Možda ljudi u svojoj odraslosti i nemaju više volje na svijet donositi djecu. Možda su odrasli izgubili hrabrosti za dijete, za djecu. Ne znamo gledati djecu, ne znamo se veseliti djeci. ne znamo učiti od djece. Kao odrasli postali smo prepredeni. proračunani. lukavi. Više ni ne znamo što znači biti dijete, živjeti jednostavnim životom, biti oslonjen na ljubav, na Oca, na onoga koji se brine za nas. Sve moramo proračunati, o svemu kao da moramo sami brinuti. A budući da ne možemo sve. onda smo trajno napeti. nesretni, jadni. *Ako ne budete kao djeca...*

Dobri Isuse. a ono o služenju. što ti to znači? Želiš li reći da nismo dovoljno služili? Želiš li reći da se moramo dati izrabljivati do nemogućih granica? Dokle, Isuse?!

Ne znam, Gospodine! A ipak, ti si i to rekao. Ti i na to zoveš. Pomozi nam da i to shvatimo, jer je teško! Budi nam blizu svojim primjerom, ali još više svojom dobrotom i svojom strpljivošću, jer kao i kod tvojih apostola: ni nama to ne ide u glavu!

Budi nam blizu svojom ljubavlju. Isuse!

26. nedjelja kroz godinu (Mk 9,28-43):

Crkva – proročki narod

Divim se snazi tvoga imena, Gospodine.

Apostoli su bili također zapanjeni i iznenađeni. Netko je u tvoje ime izgonio zloduhe. makar nije pripadao njihovu krugu. A ipak, događalo se čudo. zli su duhovi bježali na sam spomen tvoga imena. Apostoli su mislili da imaju monopol na tvoje ime, na tebe i tvoju čudesnu moć. Htjeli su zabraniti toj osobi da to čini. Htjeli su zabraniti čovjeku da čini dobro u tvoje ime jer nije pripadao njihovome klanu.

Divan si, Gospodine!

Imaš toliko tolerancije i dobrote. Važno je najprije da se čini dobro, da se izgoni zlo i zloduh. Važno je da se omogući ljudima da osjete slobodu od vlasti zlog duha. To je sloboda, to je dar, to je onda i Božji, tvoj zahvat, jer gdje god se čini dobro tu je prisutan i tvoj Duh. Priznaješ svako dobro koje se čini za čovjeka.

Ima još nešto. Isuse, što me puni radošću. To je tvoj optimizam i tvoja vjera u čovjeka, u ljude. To je sigurnost da je ono dobro u čovjeku dublje od zla i da su korijeni dobra izvorniji od drugih utjecaja. Uvjeravaš svoje apostole da se ne trebaju brinuti za tog čovjeka. To što nije u njihovu društvu još ne znači da nije Božji čovjek. To što ne ide za tobom, Isuse, na vidljiv način, kako si apostole pozvao, ne znači da nije na tvom putu. Uvjeravaš svoje učenike da mogu biti mirni i da puste tog čovjeka na miru da bi i dalje mogao činiti velike stvari u tvoje ime. Čak si i siguran. Gospodine, da nitko ne može činiti nešto silno u tvoje ime pa onda ubrzo zatim od tebe odstupiti. Koliko povjerenje u ljude! Kakva vjera tvoga srca!

Mislim na sve svoje nevjere i slabosti, na stranputice i padove. Daješ mi naslutiti da te ni to ne može uvjeriti o mojem odstupanju od tebe, ti i dalje vjeruješ da je tvoja milost u meni jača od svakoga zla. Mislim, Isuse, na krize i lutanja: a ti opet čekaš i znaš da će tvoja milost otkupljenja pobijediti, budući da je u mojim dubinama klica novoga, vječnoga života koji se ne da ugaziti.

Hvala ti, Gospodine Isuse. za to tvoje povjerenje. Tvoje povjerenje izaziva nas na čin vjere!

Tvoja ljubav i praštanje neprestano nas pozivaju da odgovorimo ljubavlju. Jer. komu se mnogo prašta, mnogo ljubi. Tvoje korjenito opredjeljenje za nas u ljubavi prema nama trebalo bi izazvati u nama snagu da učinimo i snažne zahvate na sebi samima da bi se tvoje kraljevstvo u nama moglo ustaliti.

Daj nam te snage, Isuse, jer nismo sigurni da bismo mogli žrtvovati svoje ruke samo iz zahtjeva da ne povrijedimo tvoju ljubav. A ipak, ljubav je tvoja bolja od života!

27. nedjelja kroz godinu (Mk 10,2-16):

Ljubav sve prašta

Isuse, toliki su bračni drugovi čuli prigodom svoga vjenčanja ove tvoje riječi: "Što Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!"

Molimo te za sve bračne drugove. Njihovo si zajedništvo ti blagoslovio, njihovoj si se ljubavi ti radovao. Bio si začetnik klice ljubavi koja je u njima oblikovala želju i odluku da budu jedno za drugo kroz cijeli život. Molimo te. Isuse, učvrsti ih u ljubavi. Podari im snage da se uvijek iznova nalaze i jedno drugom raduju. Daj im snage da mogu, u svjetlu tvoje ljubavi i tvoga blagoslova, nadvladavati tjeskobe, neprilike, poteškoće, drame svoga životnog hoda i da im vrijednost ljubavi i braka nikada ne dođe u pitanje. Ohrabri ih za praštanje i novo prihvaćanje. Daruj bračnim drugovima nova i dublja iskustva ljubavi i sebedarja.

Ti si u tajnu njihova zajedništva utkao nešto od one svoje neizrecive ljubavi kojom si ljubio svoju Crkvu. To je ljubav do potpunog darivanja, do smrti na križu. Nauči ih ljubiti. Neka muževi prepoznaju svoje žene kao tvoj dar koji si im povjerio na službu ljubavi; neka žene otkriju u svojim muževima dar kojim si ih htio obdariti za cijeli život da imaju za koga živjeti i umirati. Neka se ne umore u tom imperativu ljubavi: živjeti i umirati za drugoga!

Isuse, molimo te za mladiće i djevojke.

Blagoslovi njihovo traženje, *hodanje*, njihovo otvaranje ljubavi. Zabrinjava nas, Isuse, činjenica da ima sve više mladića i djevojaka koji se ne odlučuju za brak, koji se boje te odluke, koji ostaju u neodlučnosti uz bojazan da će proigrati svoj i tvoj poziv na brak i ljubav. Molimo te, učini da mladi ljudi budu dovoljno hrabri da prihvate ljubav i dovoljno tvoji učenici da ljubav shvate kao izazov života. Neka se ne boje ljubavi ni braka. Očuvaj naše mlade. Isuse, od pogubnog mentaliteta ovoga svijeta koji daleko više reklamira užitak bez angažmana, sebičnost stavlja ispred nesebičnog dara u ljubavi. Ohrabri mlade za uzdržljivu i čistu ljubav, da bi postali dovoljno zreli za brak u potpunom darivanju koje neće biti lišeno nesebične i požrtvovne ljubavi.

Isuse, ohrabri nas sve da naš život u svim našim ljudskim odnosima bude iskren i lijep. Daruješ nam ljude da ih ljubimo. Ne dopusti da ih sebično promatramo kao sredstva za svoje ciljeve i svoje interese. Daj da svaki čovjek kojega nam daješ, svaka osoba koja dođe na naš životni put bude dar i znak za ljubav kojom želiš ispuniti ovaj svijet.

Što je Bog združio, čovjek neka ne rastavlja!

Daruj nam, Gospodine hrabrosti i snage da ispunimo sve ono što će odgovarati tvom planu stvaranja. Htio si da se ljudi jedno drugom raduju, kao što je prvi čovjek sretan uskliknuo kad si mu darovao životnu družicu! Daj, Gospodine, da imamo otvoreno srce kojim ćemo se i sada znati jedni drugima iskreno radovati!

28. nedjelja kroz godinu (Mk 10,17-30):

Ako želiš puninu

Isuse, zadivljeni smo pristupom ovog mladića. Ono što ti je on rekao mi ne možemo: "Od svoje mladosti vršio sam sve Božje zapovijedi!" Zar to nije divno? Takvih nam mladića treba, takvih nam kršćana treba! A ipak, tako je žalosno završio i ovaj susret. Pitam se, kako to?

Mladić očito osjeća da mu još nešto nedostaje. Osjeća da ti, Isuse, imaš ono što njega privlači. Kod tebe je sigurnost i mir, ti si svjetlo i istina, ti si život. Tvoji učenici osjećaju duboku sigurnost u tvojoj prisutnosti i spremni su sve staviti na kocku, samo da ostanu uz tebe. Ni njima nije još uvijek sve jasno, ali ostaju uz tebe. Očito je da osjećaju tvoju osobu tako snažnom i privlačnom. tako punom jasnoće i života, da ni ne vide neku drugu mogućnost za svoj život. Ostaju uz tebe. ostavljaju sve.

Mladić je do sada obdržavao zakon. U tome je bio dosljedan i pošten. A opet, nedostajala mu je ljubav. osobni angažman i osobni susret koji bi unio svjetlo u sve ono što je do tada činio. Nedostaješ mu ti. Isuse!

Isuse, što mi je činiti da baštinim život? Očito je da si kod ovog mladića i kod svakog od nas ti u pitanju: "Prodaj što imaš i slijedi mene!" To nije više obdržavanje zakona, nego ispunjenje zakona u hodu za tobom. jer ti si, Isuse, zakon ljubavi, novo načelo života. Susret s tobom je život!

Mladića si stavio na kušnju. Trebalo je izabrati: život utemeljen na materijalnim dobrima i sigurnostima ovoga svijeta ili život bez ikakvih jamstava utemeljenih na ovozemaljskim vrednotama. već jedino na dubokoj osobnoj povezanosti s tobom. Zoveš mladića da ide za tobom. Drugo ništa nije važno, drugo sve može propasti! Ti si život!

Pomozi mi, Isuse. da to shvatim. Postoji trajna napast u sva" kom od nas da ti. Isuse, dođeš u drugi plan, da te zanemarimo. da nam nisi tako važan. da imamo važnijih stvari i interesa. Sve to stavlja u pitanje i naš hod za tobom. Moguće je da se i mi toliko puta okrenemo u drugom smjeru jer nam se činiš prezahtjevnim. jer zapravo ne shvaćamo niti smo iskusili istinsku radost života u jedinstvenom susretu s tobom. Kad se to dogodi, Isuse. nećemo se više kolebati. Pored tebe sve je tako beznačajno. U tebi i po tebi sve može dobiti sasvim drugo značenje. Osposobi nas, Isuse, za velikodušni hod za tobom. za jedinstvenu ljubav koja će biti sposobna za svaku žrtvu, za životno opredjeljenje koje jedino osigurava život u punini, život vječni!

I danas. Isuse. situacija postavlja pred nas mnoge izbore. Mnogi niti nemaju što prodavati. otima im se i razara toliko toga. Ne dopusti da se u nama razori ljubav i daj da nas sve ovo dovede bliže k tebi!

29. nedjelja kroz godinu (Mk 10,35-45):

Hod za Isusom

Gospodine Isuse, daj i nama da se sjedinimo s tobom u slavi. Poput sinova Zebedejevih i mi želimo s tobom sudjelovati u slavi uskrsnuća, želimo uživati plodove koji dopuštaju da se sve drugo zaboravi. Daj nam da budemo sasvim blizu tebi, da sjedimo sasvim uz tebe, da budemo s tobom proslavljeni. Tko to ne bi želio!?

Međutim, pitaš: Možete li piti iz iste čaše iz koje ja pijem? Pitaš to Ivana i Jakova, pitaš to i nas danas. To je teško, Isuse. Nisam siguran da možemo, nisam siguran da smo spremni. Doduše, u današnje vrijeme ponuđena nam je čaša gorčine, nerazumijevanja svijeta, čaša brutalne sile i razaranja, čaša tolikih nevinih stradalaca, terora i straha. Pijemo tu čašu koja nije slatka. Vjerujem, Isuse, da te u tom pogledu i mi, poput ove dvojice, slijedimo. Jedino nisam siguran da znamo piti iz čaše čista srca, onim predanjem kojim si ti pio, s ljubavlju prema onima koji su ti priuštili tu čašu boli i gorčine.

Nauči nas, Isuse, piti iz tvoje čaše, ostati s tobom jedno u svim trenucima kada bismo tako rado promijenili tijek događaja jer nam se čini da su ti trenuci pregorki i preteški za nas. Nauči nas, Isuse, ostati u ljubavi i kada je oko nas mržnja, ostati u miru dok je oko nas rat.

Hvala ti, Isuse, i za drugu poruku: *biti sluga*. Kako je i to teško! Znao si da je od istočnog grijeha u nama postoji oholost života. Svi bismo mi htjeli barem nekome zapovijedati, biti usluženi, posluživani. Nosimo u sebi neki nagon za samopotvrđivanjem. A ti nam daješ lijek. Sam si rekao da si došao ne zato da budeš poslužen, nego da služiš i da život svoj dadneš za braću. Sam si svojim učenicima oprao noge da to postane trajnim znakom i izazovom za svakoga od nas. Na to isto pozivaš i nas, zoveš svakoga od nas. Darivati život za braću!

Preporučam ti, Isuse, tolike koji su već darovali, žrtvovali svoj život za braću, za domovinu. Primi ih kao žrtvu ljubavi. A nas raspoloži da te u radosnom služenju vjerno slijedimo.

30. nedjelja kroz godinu (Mk 10,46-52):

Ustani! Zove te!

Isuse. Sine Davidov. smiluj mi se!

Smiluj se, Isuse, ovom narodu koji trpi i čeka izbavljenje. Smiluj se ovoj napaćenoj zemlji koja čeka čas potpune slobode. Smiluj se, Isuse. ljudima koji su ostali bez nekog od svojih najdražih, koji su izgubili u ovom ratu svoje najbliže!

Smiluj se, Sine Davidov, svima koji su ostali bez krova nad glavom, koji su izgubili svu svoju imovinu, koji više nemaju svoga doma.

Smiluj se svima koji stanuju u podrumima i koji već dugo žive bez svjetla, bez vode. bez ogrjeva, na rubu egzistencije.

Smiluj se, Isuse, svima koji su ranjeni, koji će ostati invalidi zbog povreda u ovome ratu, koji trpe posljedice neprijateljskog oružja!

Isuse, Sine Davidov, smiluj nam se!

Smiluj se, Isuse, onima koji napadaju nedužno stanovništvo i koji vode svoj agresivni rat na području drugog naroda, na zemlji koja im ne pripada!

Smiluj se, Isuse, svima onima koji lažima žele umiriti savjest vlastitog naroda i zavarati svijet.

Smiluj se, Isuse, onima koji su sposobni rušiti kuće, paliti crkve, uništavati spomenike.

Smiluj se svima onima koji ucjenjuju. ubijaju, muče i žele zatrti sve koji im nisu po volji!

Isuse. Sine Davidov, smiluj nam se!

Smiluj se nama kad u naše srce počne ulaziti mržnja i kad ogorčenost želi zavladata našim bićem!

Smiluj se nama, Isuse, u trenucima kada više nismo sposobni vladati svojim porivima i kada nam prijeti opasnost da se prepustimo razomnoj snazi ubijanja i uništavanja!

Smiluj se nama. Isuse, kada dođemo u opasnost i pomislimo da si nas i ti ostavio, da više ne gledaš na svoj narod!

Isuse, Sine Davidov. smiluj nam se!

Otvori i naše oči, Gospodine! Ne samo tjelesne oči, nego nam otvori nutrinu, srce, dušu, da bismo na ispravan način vidjeli tajne života. da bismo pravo gledali na ljude i stvari, da ne bismo slijepi u srcu zaboravili na ljubav.

Otvori nam oči srca i duše za vjeru da si ti s nama, da nas nisi ostavio. da nas nikada nećeš ostaviti!

Otvori nam oči duše da nikada ne previdimo da je čovjek stvoren na tvoju sliku i da je svaki čovjek tvoje stvorenje.

Gospodine, daj da i mi progledamo i da uvidimo da bi ti. Isuse, htio da sve ovo što nas je snašlo konačno okreneš na dobro!

Čovjek slijep od rođenja na prilazu gradu Jerihonu vapio je iz svega glasa. Nije se dao ušutkati. Ljudi su mu govorili da to nije dobro. da to nema smisla. ali on je još jače vikao! I nama često u ovim vremenima govore da nema više smisla ni moliti, da ne čuješ više, da si zatvorio uši za naše vapaje. I nama pokušavaju reći da su uzalud tolike molitve i žrtve. da je uzalud toliko molitvenih manifestacija. Pokušavaju nas obeshrabriti! Ali. Isuse. kao i slijepac, odsada ćemo još jače vikati, još dublje zapomagati: *Isuse, Sine Davidov, smiluj nam se!* Smiluj se svim ljudima i daj da svi žive u miru i sreći!

Učitelju moj. daj da progledam!

Učitelju moj. daj da zavlada mir na ovim našim prostorima! Učitelju moj. neka nas tvoja dobrota spasi od svakoga zla! Učitelju. spasi nas, jer nam prijeti uništenje.

Učitelju. zauzmi se za nas i daj da u snazi tvoje ljubavi osjetimo olakšanje i spasenje.

31. nedjelja kroz godinu (Mk 12,28-34):

Ljubiti svim srcem

Bože moj, tako često se pitam: ljubim li ja tebe istinski, svim srcem, svom dušom, svim umom, svom snagom? Što to zapravo meni znači? Pripada li moje srce istinski tebi?

Ljubim li te? Gori li srce moje prema tebi? Osjećam li žar srca, ubrzano kucanje srca na pomisao o tebi? Jesi li ti, Gospodine, istinski Gospodar moga srca i jesi li ti u njemu duboko prisutan? Toliko pitanja!

Ljubim li te svom snagom? Imam li negdje u zalihama svoga bića još više snage, još mogućnosti da ti pokažem svu svoju ljubav? Ljubim li te snažno, duboko? Pokreće li moja ljubav sve silnice moga bića? O svemu se tome pitam, Gospodine, i osjećam da te ni izdaleka ne ljubim koliko bih te trebao, koliko bih te morao ljubiti.

Ljubim li te, Gospodine, svom dušom svojom? Jesi li ti duša duše moje, središte moga bića? Jesi li ti, Gospodine, tajna moga vlastitog bića, moga srca, moje nutrine, moga disanja, moga življenja? Ljubim li te dušom svom? Jesi li ti negdje duboko u tajnama moje duše?

Zahtijevaš da te ljubim i svim umom svojim. Mislio sam da je ljubav u predjelima srca, da se tiče samo osjećaja. Međutim, pitaš me o ljubavi u dubinama moga uma. Jesi li ti, Gospodine, u mojim mislima, u mojim nakanama, u mojim planovima? Jesi li ti, Gospodine, prvi u mojem umu, ljubim li te svim umom svojim ili ima u tajni moga razmišljanja mnogo toga što nije povezano s ljubavlju prema tebi?

U toj se zapovijedi ljubavi krije sav Zakon. Sve što je rečeno, sve to je napisano, sve to je na bilo koji način negdje propisano u Mojsijevu zakonu ili utkano u tradiciju Staroga zavjeta - može se sažeti u zakon ljubavi. Jer, u tome je sve!

Daj mi, Gospodine, da to shvatim, da to prihvatim. Daj, Gospodine, da u moju nutrinu uđe ta tajna i da je pohranim duboko u srce. Rekao si starima da to moraju neprestano imati pred očima, na čelu, na rukama, na dovratnicima. Htio si da svatko tko susretne tvog učenika odmah primijeti na njegovu tijelu, na njegovu držanju, u njegovim očima, u njegovu ponašanju: ovaj ljubi Gospodina svim srcem, svom dušom, svim umom, svom snagom svojom!

Želim, Gospodine, da to i na meni danas i uvijek svatko i odmah primijeti, osjeti, vidi. Neka se u svakoj mojoj gesti, u mom ponašanju vidi: ovaj ljubi Gospodina svim srcem svojim! Ovo je Božji čovjek koji svoju pripadnost Gospodinu želi potvrditi potpunim predanjem i poslušnošću svome Učitelju i Gospodinu!

Neka tvoja ljubav i ljubav prema tebi zavlada u našim srcima, da bi iz njih mogla izrasti istinska ljubav i prema našim bližnjima.

32. nedjelja kroz godinu (Mk 12,38-44):

Dar srca

Kako si dobar, Isuse! Vidiš sve što drugi ljudi ne mogu vidjeti, razabireš ono što izmiče ljudskom oku. Ne mogu te ljudi prevariti svojim blještavilom i prividnošću. Tako mi puno govori, dobri Isuse, ova zgoda sa siromašnom udovicom.

Rekao si: Ona je najviše dala. Ona je dala od onoga što joj je trebalo za život. Ona je riskirala svoj život da bi mogla u svojoj pobožnosti prinijeti svoj dar. Da, Isuse, ona je dala samu sebe. Nije škrtarila sa svime što ima. Nije imala puno, bila je siromašna. Upravo zato mogla je dati sebe, svoj život, tj. mogla je dati najviše. Jer - što ti daruju oni koji se cjenkaju s onim što misle da imaju?

Očito je, Isuse, da bogataši to nikada neće shvatiti. Očito je da oni nemaju prilike da otkriju tajnu istinskog dara. Jer, oni mjere svojim ljudskim mjerilima, oni računaju svojim računalima, a ti gledaš u dubine ljudskih srdaca. Tebi ništa ne izmiče, sve vidiš i znaš. Želiš od svojih učenika siromaštvo srca, siromaštvo duše. Želiš njihovu potpunu oslonjenost na tebe, na tvoja obećanja. Želiš da ljudi vjeruju u ljubav tvoga i našega nebeskog Oca. To iskustvo bogataši nemaju jer imaju svoju plaću, jer misle da posjeduju sve sigurnosti svoga života. Oni su lišeni tog blagoslovljenog predanja u ljubav nebeskog Oca.

Pretpostavljam, Isuse, da i mene promatraš negdje na ulazu u hram, negdje u skrovištu moga srca. Osjećam tvoj pogled, pratiš me i ti ništa ne izmiče od onoga što ja radim i što ne radim.

Nisam bogat i nemam mnogo. Siromašan sam. Nemam se čime pohvaliti pred tobom. Moja je vjera slaba. Moje pouzdanje malakše, moja je ljubav tako nepotpuna. Ne nalazim, Isuse, puno vremena za tebe. Nisam se potvrdio nekim velikim dobrim djelima. Osjećam da ima u meni više sebičnosti nego žrtve. Ne mogu se pohvaliti nekim velikim odlukama kojima bih učinio zaokret u svojem životu. Sve je to, Isuse, bijedno i slabo. Spasi me. Gospodine! Zauzmi se za mene i učini da ti i moj dar bude drag. Učini, Isuse, da konačno otkriješ da i u mojem daru ima predanja i ljubavi, da se i u mojem daru krije srce i duša.

Učiš me, Isuse, po ovoj siromašnoj udovici da shvatim da je svatko sposoban darovati tebi ono što će te razveseliti. Svatko može darovati, ne toliko ono što ima ili nema, nego ono što jest, tj. svoj žitak. Upravo to se tebi sviđa! Neka ti, Isuse, i naš svakodnevni dar i svaka naša žrtva budu ugodni!

Dar je samo znak! Bitno se ne vidi očima!

U sitnom znaku kruha, ti nam, Isuse, daruješ svega sebe!

U tebi nam nebeski Otac daruje sve što ima, sav svoj žitak! Bog se zato ne da nadmašiti u ljubavi, u darivanju!

33. nedjelja kroz godinu (Mk 13,24-32):

Sin Čovječji dolazi

Gospodine, puni smo straha. Uznemiravaju nas mnoge stvari, ispunjavaju nemirom. Sve je više ljudi koji trpe od nesаницe, tjeskobe i straha.

Strah nas je za sutra. Bojimo se zime koja je pred nama; kako će se tko izvući, koliko će stajati ogrjev, drva, ugljen ili slično? Je li osigurano dovoljno zimnice? Hoće li biti dosta novaca?

Strah nas je, Isuse: kamo sve to vodi? Kako ćemo dalje? Nije li to znak da je blizu svršetak svijeta?

U evanđelju govoriš, Isuse, o strahotama, o čudnim znakovima, o pomicanju nebeskih tijela, o suncu koje više neće davati svjetla, o zvijezdama koje će se pokrenuti. Govoriš o znaku smokve i blizini ljeta.

Vrijedi li to, Gospodine, i za ovo naše vrijeme? Toliko se toga poljuljalo, pokrenulo, uzdrimalo. Postavljaju se u pitanje osnovne vrednote na kojima se gradila ljudska sigurnost.

Gospodine, tako smo puni straha.

Nije li to i zato što ne znamo čitati tvoje znakove i tumačiti vremena?

Tvoje nam evanđelje poručuje: *Kad to vidite, znajte: blizu je, na vratima!* Nadalje, hrabriš nas: *Kad to vidite, podignite svoje glave, jer je blizu vaše otkupljenje.*

Da, blizu je; blizu si, Gospodine!

Vjerujem da su to znakovi koji žele upozoriti najprije svega na tvoju prisutnost, na sigurnost tvoje ljubavi i na prolaznost i nesigurnost ovoga svijeta.

Vjerujem da svi ovi znakovi žele usmjeriti naš pogled prema tebi, koji si jedini siguran i stalan, koji jedini ljubiš dokraja, koji želiš da se svi ljudi spase.

Vjerujem da su sve ovo znakovi da si blizu,

da si siromašan u euharistiji,

da si strpljiv u sakramentu ispovijedi,

da se saginješ do ubogih, ranjenih i bolesnih,

da se raduješ ljudskoj ljubavi.

da daješ svoga Duha za život ovoga svijeta!

Ti si blizu. Kad bi barem slični brojni znakovi sa svih strana mogli u našim vjerničkim srcima probuditi tu jasnu i uvijek vječnu istinu tvoje ljubavi!

Krist Kralj (Iv 18,33b-37):

Krist – Kralj svega stvorena

Gospodine Isuse,

- budi kralj mojeg života. mojih misli i osjećaja. mojih nakana i planova. mojih dana i godina!
- budi kralj svima onima za koje te molim i neka te svi prepoznaju kao jedinstvenog spasitelja i dobrotvora!
- budi kralj naroda kome pripadam i neka nas kušnje kroz koje prolazimo ne obeshrabre; neka ne klonemo znajući da nijedna sila ovoga svijeta nije snažnija od tvoje ljubavi!
- budi kralj čitavoga svijeta, svega stvorenja, jer jedino će tako svijet biti u miru, jedino će tako sve stvorenje dočekati izbavljenje i otkupljenje!
- budi nam svima kralj. dobri Isuse!

Tebe. Gospodine Isuse, ne gledamo na visokom prijestolju, daleko od dohvata ruke. Vidimo te uzdignuta na drvo križa, jer ti ljubiš! I na tom prijestolju svoje ljubavi ne nosiš zlatnu kraljevsku krunu, nego trnovu krunu, jer ljubiš dokraja! Takvo kraljevstvo sigurno nije od ovoga svijeta. Ti, Gospodine Isuse. želiš osvojiti cijeli svijet. sve ljude pridobiti za Božju ljubav. Činiš to bez nasilja, bez oružja i vojske. Osvajaš svijet svojom bespomoćnošću, prikovan na križ. Međutim, upravo u tom času i na taj način želiš da se ostvari tvoje proroštvo: *A ja, kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi!*

Srcem predanim i poniznim želim. Isuse, da budem privučen snagom tvoje ljubavi s križa. da bih mogao radosno dočekati čas kada ćeš me prepoznati onda kada će se pred tobom, uzdignutim na prijestolje slave. prignuti svako koljeno.

Dobri Isuse, *neka dođe kraljevstvo tvoje!* Neka zavlada pravda i mir. neka zavlada istina i svetost, neka se čitavim svijetom iz tvog probodenog srca razlije ljubav! Zato ti se klanjam, Gospodine Isuse. i tvojem se vladanju u potpunosti povjeravam! Prihvati me i vodi me da me nikakav *knez ovoga svijeta* ne skrši niti zavede!